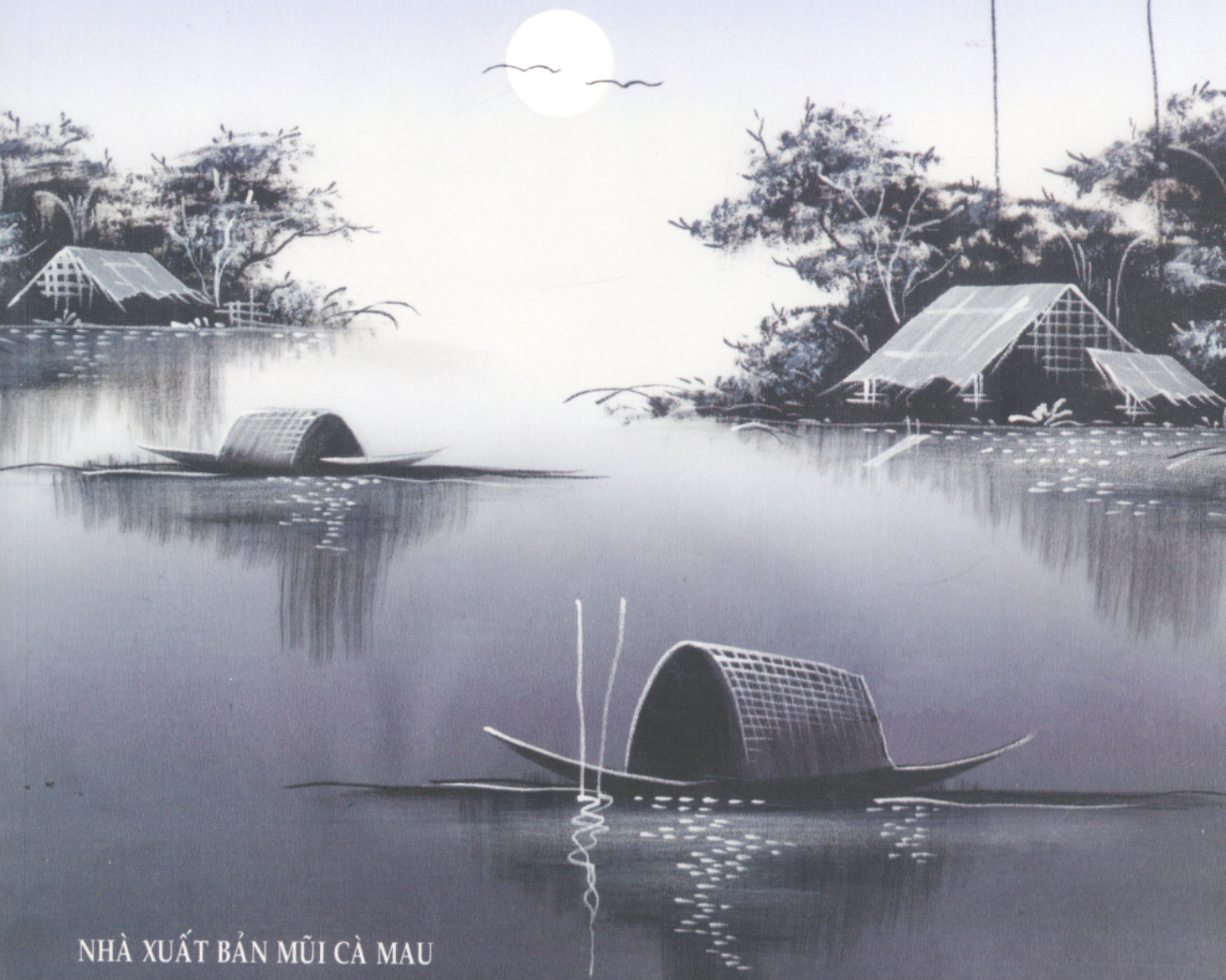

NHIỀU TÁC GIẢ

TUYỂN TẬP

100 CẢ KHÚC TIỀN CHIẾN

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

NHIỀU TÁC GIẢ

Tuyển tập

100 Ca Khúc
TIỀN CHIẾN

TUYỂN CHỌN: LÊ QUỐC THẮNG

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

Lời giới thiệu

Nhìn tập bản thảo để trước mặt – với bao nhiều tên tuổi bạn bè mà đa số đã qua đời, tôi không thể không nhớ lại thời kỳ sơ khai của nền tân nhạc Việt Nam, khi mà những nhạc sĩ như chúng tôi tự tìm tòi, mò mẫm học tập lý thuyết âm nhạc để sáng tác những bài hát đầu tay, mà lúc tác phẩm đã hoàn thành, vẫn chưa đủ tự tin để nhận mình là tác giả!

Từ những năm cuối thập niên 1930 trong lúc thanh niên, sinh viên, học sinh đua nhau hát nhạc Tây bằng lời Tây thì Hà Nội, Hải Phòng... đã xuất hiện lác đác những bài hát Việt Nam, với giai điệu và ca từ hoàn toàn Việt Nam.

Cho đến bây giờ đã trên sáu mươi năm trôi qua, nhìn lại ta thấy rõ nền âm nhạc nước nhà đã có một bước phát triển dài, trên nhiều mặt: sáng tác, biểu diễn, sưu tầm nghiên cứu và đào tạo.

Trong thành tựu muôn mầu, muôn vẻ, với nhiều qui mô khác nhau của ngành sáng tác, hôm nay chúng tôi chỉ xin giới thiệu những tác phẩm tiêu biểu cho một mảng trong sáng tác thanh nhạc – đó là những bài hát lãng mạn, những khúc tình ca mà hầu hết các nhạc sĩ Việt Nam trong giai đoạn khai hoa nở nhụy đầu tiên của mình đều nói lên những cảm xúc nồng cháy, bộc lộ tâm tình sâu kín của mình đối với thiên nhiên, đối với quê hương, làng xóm, đối với những người thân yêu.

Những nét nhạc, lời ca bật ra một lúc xuất thần nào đó đã để lại dấu ấn của tác giả và gieo vào lòng người nghe những ấn tượng khó phai mờ. Có những ca khúc người ta hát say mê mà không hề biết tên tác giả là ai. Chính những điều đó chứng minh cho sức mạnh truyền cảm của tác phẩm mà đến nay, trải qua 60 năm, vẫn còn sống mãi trong lòng người nghe.

Chúng tôi cho rằng con số 100 tròn trịa chỉ có giá trị về số học chứ không thể nào gói ghém đầy đủ tất cả những tác phẩm cần được giới thiệu – cộng thêm hoàn cảnh thực tế và điều kiện sưu tầm hiện nay, chúng tôi rất mong nhận được những ý kiến bổ sung của các bạn yêu nhạc xa gần để lần tái bản sau được hoàn chỉnh hơn.

Giáo sư Nhạc sĩ – Nghệ sĩ nhân dân

NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Giải thưởng Hồ Chí Minh năm 2000

T.p. Hồ Chí Minh, ngày 20-7-2001

Ai lên xứ hoa đào

Nhạc và Lời : HOÀNG NGUYỄN

Ai lên xứ Hoa Đào đừng chân bên hồ nghe chiều rơi.

Nghé hơi giá len vào hồn người chiều xuân mây êm trôi.

Thông reo bên suối vắng lời diu dặt như tiếng tơ. Xuân

đi trong mắt biếc lòng dạt dào nên ý thơ, nghe

tâm tư mơ ước Mộng Đào Nguyên đẹp như chuyện ngày xưa.

Ai lên xứ Hoa Đào đừng quên bước lần theo đường hoa.

Hoa bay đến muôn người ngại ngần, rồi hoa theo chân ai.

Đường trần nhìn hoa bướm rồi lòng trần mơ bướm hoa, lãng

lãng trong sương khói rồi bàng hoàng theo khói sương. Lạc

dẫn vào quên lãng rồi đường hoa lặng bước trong lãng quên.

Ôi mầu hoa đào, mầu hoa đào chiều xuân nào. Ôi mầu hoa

đào, như môi hồng người mình yêu. Ôi mầu hoa đào, đã bao

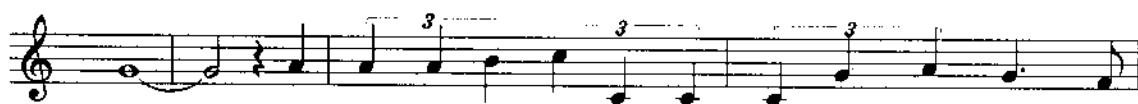
lần vì mầu hoa mà lữ khách lảng hồn thơ dừng chân lảng

du. Ai lên xứ Hoa Đào đừng quên mang về một cành

hoa. Cho tôi bớt mơ màng chiều chiều nhìn mây trời xa

xa. Người về từ hôm nao mà lòng còn thương vẫn thương. Bao

hiều năm tháng cũ mà hồn nào thôi vẩn vương. Giờ

này nhìn sương khói mà thăm mơ mầu hoa trên má ai.

Ai về sông Tương

(1953)

Nhạc và lời: THÔNG ĐẠT

BLUES

Ai có về bên bến sông
Tương nhận người duyên dáng tôi
thương: bao ngày ôm mối tơ vương.
Tháng với ngày mờ nhuộm đau thương, tâm hồn mơ bóng em
luôn, mong vài lời em ngập hương.
Thu nay về vương ánh thê lương, vắng người duyên dáng tôi
thương, mối tình tôi vẫn cô đơn.

Xa muôn trùng lưu luyến nhớ em, mơ hoài hình bóng không

quên, hương tình mộng say dịu êm.

Bao ngày qua, Thu lại về mang sầu tôi.

Nàng say tình mới: hôn tôi tôi

bời, nghìn hoa cười đón mừng vui duyên

nàng: tình thơ ngày từ đây nát tan...

Hoa ơi thôi ngưng cười đùa lá

loi. Cùng tôi buồn đăm, đừng vui chi

tình đây bao ngày thấm: dầy xéo tâm

hôn này lệ sầu hoen ý thu.

Ai có vẻ bên bên sông

Tương nhân người duyên dáng tôi

thương: sao đành nỡ dứt tơ vương.

Ôi duyên hờ từ nay bơ vơ! dây tình tôi nắm cung

tơ rút lòng sầu trách người mơ.

Anh còn cây đàn

(1955)

Nhạc và Lời : CANH THÂN

RUMBA BOLÉRO

Đêm nay trời khuya vắng. trăng lên đẹp mơ

màng Bâng khuâng bao niềm nhớ bao nỗi thương bao mối

sầu cùng dâng đến lúc canh tàn Từ ngày xa người yêu

Ôi đau lòng trăm chiều. Một mình anh thờ

thân đi khắp nơi tận chân trời hòng tìm bóng dáng yêu kiều.

Đêm nao trời khuya vắng. Bên em cùng cây

đàn. Ngồi kể bên bờ suối hai trái tim hòa chung

nhịp tình đầm thắm bao nồng nàn. Dịu dàng anh nhìn

em. Buông lời nhẹ cung đàn. Ngây thơ khua giòng

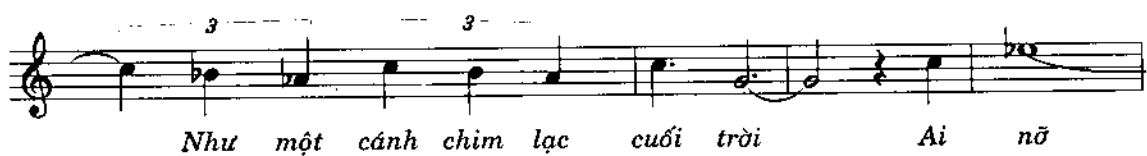
nước em hát vang đâu có Ngờ cuộc tình duyên sẽ lỡ làng

Xa em câu thề ước ghi trọn đời Ghi nhớ

dù muôn kiếp khó phai lời. Xa em

Bánh xe lãng tử

(1954)

Nhạc và Lời : TRỌNG KHƯƠNG

Bánh xe quay nhanh nhanh. Chiếc thân xe rung rinh

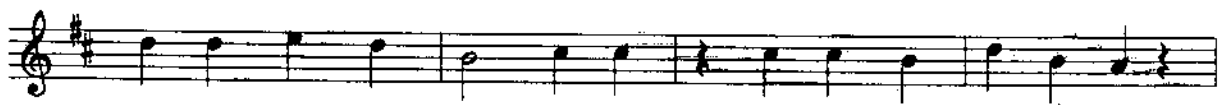
Chìm trong làn cát trắng. Xe nhịp nhàng quay bánh lướt

Hình xe mờ khuất trong mênh mông. Ta luyến lưu một kiếp giang

hồ, dù rằng cuộc sống vô bờ. Tim nồng tràn máu vô

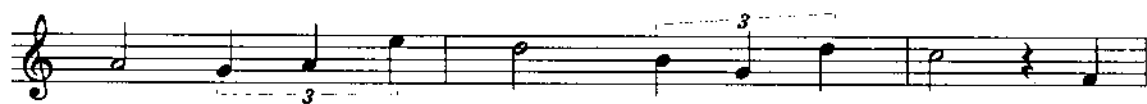

Bến đàn xuân

Nhạc và lời: NGỌC BÍCH

Moderato

Lênh đênh theo gió hồn về đâu? Chơi
vui trong khúc nhạc vương sầu! Mùa xuân
đến mơ dáng em về, Nụ cười đê mê, bên làn tóc
thề. Mênh mang thương nhớ trôi về đâu? Xa
em anh nhớ mùa trăng nào? Đời phiêu lãng theo sóng giang

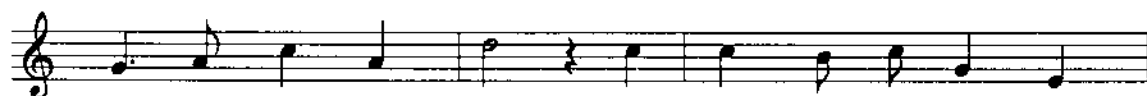
hồ, từ ngàn kiếp xưa neo thuyền bến mơ! Đàn

oi lên khúc yêu rồi. Hồn lã lơi say với làn

môi. Người xa ân tình chớ phai. Chốn dương

trần đừng theo lệ rơi. Phiêu linh theo áng mây về

đâu? Yêu em trong mối tình tươi

mẫu. Ngừng đây gió cho nhẩn đôi

lời. Gửi cùng ánh sao, cùng đàn nhớ nhau.

Bài thơ hoa Đào

Nhạc và lời: HOÀNG NGUYỄN

Boléro

Ngày nào dừng chân phiêu lãng, khách tới
đây khi hoa đào vương lối đi. Màu hoa in dáng trời, tình
hoa lưu luyến người, bồi hồi lòng lữ khách thấy chơi
vơi. Ngày nào đường xuân phơi phới khách ngất

ngày thấy hoa nở trên má ai. Rồi yêu hoa trên má mà

ghi câu duyên nhớ thành bài thơ

Ôi! Đà Lạt là thơ. Bài thơ mến

yêu reo muôn đời. Dệt bằng tiếng gió ngàn reo qua

đôi thông hay bên bờ suối. Ôi! Đà Lạt là

mơ. Giấc mơ tiên nữ giáng xuống trần, tóc

mây buông lời tha thướt bên hồ. Đợi tình quân

đến trong giấc mơ. Nhưng rồi mùa hoa tàn. Người

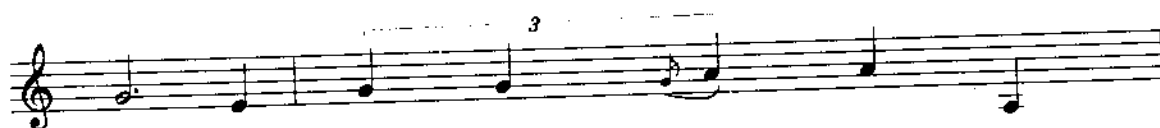
hoa sao vắng mãi. Bao chiều lòng mong

chờ. Đường hoa sao hững hờ. Để lòng lữ khách tê

tái. Cát bước đi nhớ hoa đào trên má

ai. Màu hoa in trên má làm

khách lưu luyến mãi Đà Lạt ơi!

Bẽ bàng

(1939)

Nhạc và Lời : LÊ YÊN - VĂN CHUNG

MODERATO

Tình duyên đôi ta bẽ bàng. Dành để muôn
(Vĩ....) đâu đôi ta bẽ bàng. Vì đâu muôn
(Tình...) đôi ta nay lỡ rồi. Dành ôm đau

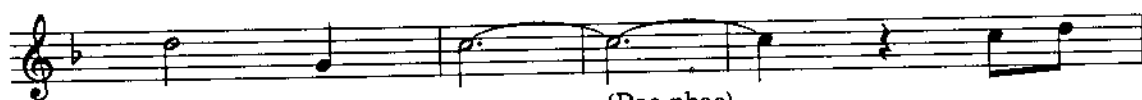
năm lỡ làng còn nói ái ân làm chi. Ngày
năm lỡ làng, thiệt đáng tiếc thay tình xưa. Vì
thương suốt đời buồn tiếc mối duyên từ xưa! Nhìn

vui xưa qua mất rồi. Lòng thương xưa phai hết rồi
đâu vui kia hết rồi. Vì đâu thương kia hết rồi.
mây mây trôi lững lờ. Nhìn trăng trắng rơi lững lờ.

Tình yêu xưa tan nát rồi còn oán trách
Vì đâu yêu kia xóa rồi. còn oán trách
Nhìn hoa hoa phai úa rồi, còn oán trách

nhau làm chi.
nhau làm chi.
nhau làm chi

(Đạo nhạc)

Xin đừng nhắc những

lời êm đềm ấy hết rồi. Sao không cùng chung

sống trong yêu đương. Từ ngày còn được gần gũi bên

nhau. Khiến phút ấy qua mất rồi còn đâu?

Xin đừng nhắc mối tình ban đầu ấy đã đành tan

theo cùng mây khói trong không gian. Từ ngày

nào cùng nhau lỡ nhịp cầu. Mà khiến

đến nay khó lòng gặp nhau (Tình.....) mờ âm

thâm riêng có bóng ta trong giấc mơ.

Bóng trăng xưa

(1954)

Nhạc: HOÀNG TRỌNG
Lời: QUỐC BẢO

Đêm nao cùng ai dưới trăng thanh.

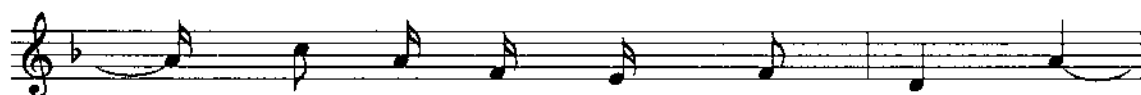
Yêu đương lòng chan chứa bao tình.

Say sưa hồn mây theo gió cuốn

Đêm nay trăng còn vương hương tình.

Bóng trắng còn người xưa nào đâu.

Thấu chẳng lòng đón đau.

Trăng khuya nhòm song nhắc duyên xưa.

Đau thương còn in ngán khôn mờ.

Xa xăm hình ai nay khuất bóng.

Thân đơn bao ngày đêm mong chờ.

Thấu chẳng người ngàn phương trời xa.

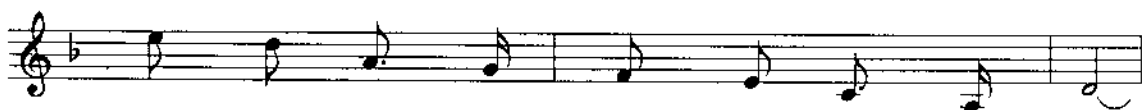
Reo tình thương lòng ta Bóng trắng xưa còn

đây Nhắc duyên tình bao ngày cùng ai mơ

say. Bóng chim bay về đâu.

Mắt vương sâu mơ nhìn chân trời lòng đau.

Người xưa nơi đâu thấu chăng lòng ta

Buồn trông mây trôi lơi cuốn bao mơ. Tàn theo bóng

trắng trong ngàn sương mờ. Bóng trắng xưa còn đây.

Xót xa lòng đau người cùng ta mơ say.

Gió đưa mây về đâu? Mắt vương sầu mơ

nhìn chân trời lòng đau.

Biệt ly

Nhạc và lời: DZOÃN MÃN

Biệt ly nhớ nhung từ đây. Chiếc lá rơi theo heo may.

Người về có hay. Biệt ly sống trên dòng

sông. Ôi còi tàu như xé đôi lòng và mây trôi nước

trôi ngày thấm trôi cùng nước trôi. Một phút bên em rồi

thôi. Đến khi bóng em mờ khuất. Người về u buồn khắp

trời. Người đi xa với ngàn nhớ mong. Mấy phút bên nhau rồi

thôi. Dáng em sáng trong hồn tôi Xa

cách ta còn tìm đâu ngày vui. Biệt

ly muốn bao đường tơ Réo rắt trong

muốn hương mơ, thành chiều tiễn đưa. Biệt

ly ước mong hoàng hôn êm đêm về ru ấm tâm

hồn. Người yêu đương cách xa đành sống vui cùng gió

sương.

Biệt

...sương.

Bức họa đồng quê

Nhạc và lời: VĂN PHỤNG

CHA - CHA - CHA

Trời xanh xanh bao la mây

trắng trắng trắng xóa tia nắng tung bừng chiếu trên đồng

lúa vàng. Đàn chim chim chim non đang riu riu rít hót tung

cánh bay nhẹ lướt trên cành la đà. Từ xa xa xa xa, nghe

thoáng thoáng tiếng hát thôn nữ bên đồng lúa ca lời

mơ màng. Tỉnh tang tang tang tang tang tỉnh tỉnh tỉnh tỉnh Du

khách nâng nhẹ phím buông nhẹ tơ vàng. Hỡi nắng hãy

sáng lên để ngàn hoa tươi thắm hơn. Hỡi gió hãy

cuốn lên để đồng xanh tươi mát hơn. Thôn quê hân

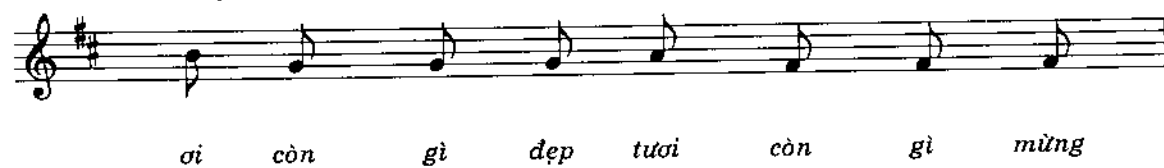
hoan mừng ngày mùa sang, người người hò

vang, đàn hòa tình tang nhịp nhàng vắng xa.

Hồ lơ ho lơ Hồ lơ ho lơ

bé vui miệng cắn đôi hạt lúa vàng. Vừng

trắng nhô lên cao. Soi sáng khắp lối xóm Ai

nấy vui làm với muôn ngàn câu hò. Trời...

...câu hò. Ai đấy vui làm với muôn ngàn

câu hò. Ai đấy vui làm với muôn ngàn

câu hò. Hò Hò Hò lơ. >>>>

Bóng chiều tà

Nhạc và Lời : NHẬT BẰNG

Chiều ơi về đâu. Chiều đi lòng nhớ bao nỗi u

sâu. Chiều sương im lặng buồn. Mờ xa đôi cánh chim lùa theo

gió. Chiều xa ngoài khơi. Thuyền theo giòng nước về chốn xa

ười. Cành hoa phai sắc tàn.

Còn đâu trắng sáng mơ bên vườn lan.

Nhưng giấc mơ tan. Vương theo gió bao cung

đàn. Đâu dáng duyên xưa. Một chiều thu ta còn

nhớ. Nhớ hồi còn thơ. Vai kẻ vai trong tiếng

tơ. Tuy xa vắng ta vẫn mong chờ.

Chiều sao hờ hững lạnh lòng thờ ơ.

Bóng chiều xưa

(1951)

DƯƠNG THIỆU TƯỚC
MINH TRANG

TO DI SLOW

Một chiều ái ân. Say hôn ta bao lần.

Một trời đắm duyên thơ. Cho đời bao phút ơ thờ.

Ngạt ngào sắc hương tay cầm tay luyến thương. Đôi mắt em

nhìn càng say đắm mơ màng nào thấy đâu sầu vương.

Một chiều bên nhau. Một chiều vui sống quên phút tang

bồng. Anh ơi nhớ chàng xa anh em hát khúc ca nhớ
 mong. Một chiều gió mưa. Em về thăm chốn
 xưa. non nước u buồn nào đâu bóng cố
 nhân lòng xót xa tình xưa. Láng láng chiều
 mơ Một chiều bàng khuâng đâu nguồn thơ.
 Mây vương sầu lan. Gió ơi đưa hồn về làng cũ nhấn
 thăm lời nguyện ước trong chiều xưa. Thương nhau làm
 chi Âm thầm lệ vương khi biệt ly. Xa xôi còn
 chi vô tình em nhớ mỗi duyên hờ. Tình như mây khói
 Bóng ai xa mờ. Một chiều ái...

Buồn tàn thu

(1939)

Nhạc và lời: VĂN CAO

TRISTE ET LENT

Ai lướt đi ngoài sương gió. Không dừng chân
Nghe bước chân người sương gió. Xa dần như

đến em bề bàng. Ôi vừa thoáng nghe em mơ
tiếng thu đang tàn. Ôi người gió sương em mơ

ngay bước chân chàng. Từ từ xa đường vắng.
thương ai bao lần. Và chờ tin hồng đến

Đêm mùa thu chết. Nghe mùa đang rớt rơi theo lá

vàng. Em ngồi đan áo, lòng buồn vương vấn, em

thương nhớ chàng. Người ơi, còn biết em nhớ mong. Tình

xưa còn đó xa xôi lòng. Nhờ bóng chim uyên, nhờ

gió đưa duyên chim với gió bay về chàng quên hết lời.

LENTO AD LIBITUM

thê. Áo đan hết rồi, cố quên dáng người. Chàng ngày

nao tìm đến? Còn nhớ đêm xưa kẻ má say sưa nhưng năm

MORENDO

tháng qua dần, mùa thu chết bao lần. Thôi tình em

đấy, Như mùa thu chết rơi theo lá vàng.

Bướm hoa

(1942)

Nhạc: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Lời: KIM MINH

Chậm rãi

Trời bình minh lướt theo chiều gió. Bướm bay, bướm

bay, chàng đi tìm yêu. - Đâu cảnh muôn đóa hoa hàm

tiểu là lời mỹ miều trêu bướm đa tình.

Vườn hồng hoa ẩn sau màn lá, cánh phong kín

hương, nàng chưa hề yêu. Thường nàng trông những con bướm

tơ, nàng không ước mơ, đời hoa thơ trinh.

Bướm tình tử ngắm hoa hôn say sóng xuân lòng tràn yêu mơ.

Hoa hổ người trên cành, tình trong ngắn ngủi, nhưng vờ làm duyên.

Bướm liền khoác cánh nhưng cùng hoa sánh đôi thê nguyên lưu

luyến. Đóa hoa hé môi đào tươi cười thắm nghe mấy lời đầy

thơ. Nghiêng mình nàng bướm ấp yêu đóa hoa bàng

hoàng. Trên lòng hoa thấm ái ân, hồn bướm mơ

màng. Bướm là những lá thư nàng Xuân gửi

đi chào mừng non sông. Hoa dấu chân muôn

màu nàng xuân đã ghi khi nàng vừa sang.

Bướm là những thiếu niên, lòng khao khát yêu, đời còn tươi

sáng. Đóa hoa: khách yêu kiều tình thơ chớm

gây đời xuân trắng trong.

Cánh hoa xưa

(1954)

Nhạc và Lời : HOÀNG TRỌNG

TANGO

Vườn đào năm qua chim hót lừng tiếng trong

muôn hoa. Vương bao khúc ca thanh bình trong gió trời

xa. Ngàn giấc mộng tơ vàng xe máy hàng

tơ đàn Ngày xuân êm trôi tình hoa say đắm rồi đành chia

phôi. Chiều chiều xa xôi hương hoa còn vấn vương

nơi đây. Hoa xưa nhớ mong vương về giây phút hồn

say. Nhẹ nắn vài cung đàn mơ phút ngày xưa tàn. Rồi theo sương

gió cung phím nay đành lỡ làng đường tơ Một mùa xuân

tươi đã qua. Hoa xưa vì đâu sớm đã phôi pha Lạnh một một

đêm gió mưa. Lìa cảnh hoa rơi trôi theo giòng nước.

Mà giờ này đây luyến thương Hoa chàng còn in bóng trong

gió sương Trời buồn ngân lên tiếng than

Ngàn đời nhớ tiếc phần hồng trăm lan. Một chiều xuân

xưa ta hát khúc ca êm đêm cùng nhau say đắm.

Xa nhau có nhớ trong gió xuân về khúc nhạc tình người dầm

thắm Nào ngờ hoa kia chóng phai

Xuân nay tìm hoa đến trong sương mai.

Ngập ngừng nhìn bao cánh hoa

Lòng buồn nhớ đến cánh hồng ngày qua.

Chiếc lá cuối cùng

Nhạc và Lời: TUẤN KHANH

Đêm qua chưa? Mà trời sao vội sáng một đàn

chim cánh nhỏ trở mùa sang. Chiều vào Thu tiễn em sâu lạnh

giá. Lá trên cành từng chiếc cuốn bay xa. Đêm chia

ly buồn gì sao chẳng nói. Chỉ nghe em nói nhỏ trở về

thôi. Ngày buồn tênh cũng đưa chiều vào tối. Mím môi

cười mà nhớ thương khôn nguôi. Mơng về một đêm xuân

sang em thì thăm ngày đó thương anh.*Thuyền về một đêm trăng

thanh say mộng vàng đậu bến sông xanh. Mơng tràn ngập đêm trăng

sao, sao đây trời từng chiếc lấp lánh rồi một chiều xuân thơ

trình cho lòng mình về với dĩ vãng. Xa nhau chưa mà lòng nghequanh

vắng. Đường thênh thang gió lộng một mình ta. Rượu cạn

ly uống say lòng còn giá. Lá trên cành một chiếc cuốn bay xa.

Chiều

(1951)

Thơ: HỒ DZẾNH
Nhạc: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

Tempo di Habanera

Trên đường về nhớ đây. Chiều chậm đưa chân ngày.

Tiếng buồn vang trong mây. Tiếng buồn vang trong

mây. Chìm rừng quên cất cánh, gió say tình ngày

ngày. Có phải sầu vạn cổ, chất trong hồn chiều

nay, chắt trong hồn chiều nay. Tôi là người lữ

khách. Mầu chiều khó làm khuây. Ngõ lòng mình là

rừng. Ngõ hồn mình là mây. Nhớ nhà chầm điếu

thuốc, khói huyền bay lên cây. Trên đường về nhớ đây.

Chiều chậm đưa chân ngày. Tiếng buồn vang trong

mây. Tiếng buồn vang trong mây.

Chiều tím

Nhạc và lời: DAN THỌ - ĐINH HÙNG

Valse Lente

Chiều tím chiều nhớ thương ai? Người em tóc
Từ đây đàn nhớ thanh âm. Chùng giầy vĩ

dài sâu trên phím đàn tình vương không gian. Mây bay quan
cầm Người xa vắng rồi chiều sang em ơi. Thương ai hoa

san có hay. Đàn nhớ từng cánh hoa bay. Vầng trăng viễn
rơi lá rơi. Người ấy lòng hướng trăng sao. Hồn say chiến

hoài. Mầu xanh ước thể dòng sông trôi đi lúc chia
bào tìm trong tiếng đàn mùi hương chưa phai ý giao

tay còn nhớ chăng? Ai nhớ mắt xanh năm
hoan người nhớ chăng? Mây gió bốn phương giăng

nhà chiều thu soi bóng. Nắng chưa phai màu kẻ hai mái
hàng mùa thu thêu áo. Nét hoa mơ vàng và em với

đầu nhìn mây tím nhớ nhau. Chiều tím chiều nhớ thương
chàng kẻ vai áo phấn hương. Chiều hơi đàn nhớ mong

ai còn thương nhớ hoài. Đàn ơi nhấn
nhau tình thương bắc cầu. Người đi hương

dù người đi phương nao nếp chinh
nào tìm trong chiêm bao tóc bay

bão biếc ánh sao.
dài gió viễn khơi.

Chiều tha hương

(1953)

NHẠC: HOÀNG TRỌNG
LỜI: QUÁCH ĐÀM

Rất chậm

DAO NHẠC

I. - Chiều nay mưa rơi ướt vai người

dưới quán vắng. Chàng niên thiếu miền xa thân dầm

sương. Đời phiêu lưu mang máu giang hồ

đi bốn phương. Chỉ lớn say sưa cuộc đời mưa

nắng. Chiều nay, mưa rơi ướt thân người trai tha hương.

Lòng man mác buồn mây trôi ngàn phương.

Ngày mai ra đi dấn thân mình trong gió mưa.

Dưới quán cô đơn say mơ tình xưa. Chuông chiều buông

ngân thiết tha. Gió lướt mây bay chân trời xa.

Chàng trai hỡi chàng chờ ta. Cùng đi bên nhau ta cùng

ca. Tình sâu tha hương sát vai cùng nhau khuấy khoa.

Lòng bao nỗi, người đi đường còn xa.

Ngày về quê hương với bao tình lưu luyến xưa.

suối vắng trăng thâu đôi ta cùng mơ.

2. Dòng sông quanh co nước xanh rờn
mơ.

II. Dòng sông quanh co nước xanh rờn dưới ánh nắng
Hoàng hôn xuống chiều nay ta ngừng chân
Lòng ta sao xa vắng đâu người ta ước mong.
Quán vắng đêm thâu bụi đời mưa nắng.
Rồi đây, ta ca khúc thanh bình vang muôn phương.
Trời quê sắc hồng hoa thơm ngàn hương.
Đời ta ra đi hiến thân mình cho gió sương.
Góc suối chân non quên sao tình thương.
Sương chiều buông rơi thướt tha
Quán ướt đêm nay quê nhà xa.
Chàng trai hỡi! đời còn ta.
Cùng đi bên nhau ta cùng ca.
Tình sầu tha hương sát vai cùng nhau khuấy khoa.
Dù mưa bão, rồi đây đường dù xa.
Lòng nay không phai với bao hình mơ ước xưa.
Dưới bóng tre xanh đôi ta cùng mơ.

Chiều vàng

(1951)

Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN KHÁNH

Trên trời xanh chiều đỏ xuống dần. Mặt
trời lấp ló sau đồi chiều vàng. Riêng mình ta ngồi
ngắm quanh trời. Lạnh lùng nghe tiếng chim chiều gọi
dần. Buồn xa vắng buồn. Lòng thầm nhớ tới người chiều
xưa cũng trên đồi cùng ta. Người đã ước nguyện rằng

đời riêng có ta. Lời đó còn đâu.

Đường về lòng người tha phương nhớ.

Chiều dần dần mờ cô thôn vắng.

Người yêu dấu ngàn đời thâu

chăng. Ta nên đau thương gắng bước

hoài. Thuyền chèo tới đâu chưa ngừng bến.

Lời thề nguyên ngò đâu xa vắng.

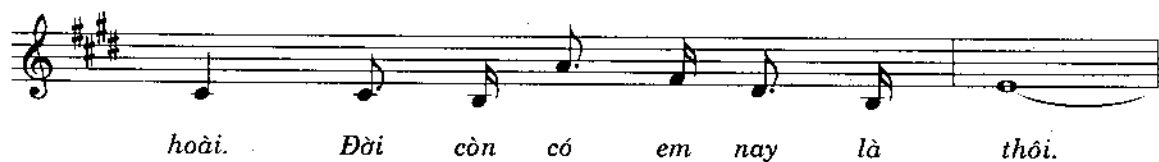
Tình tràn đầy sâu chung non nước.

Hôn em có cùng người chứng

minh. Anh bước ra đi luyến tiếc

Chị Hằng

(1953)

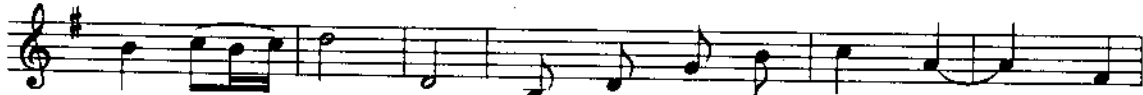
Nhạc: MINH KÝ

Lời: MỘNG LAN

Vui vẻ

Xa! Chị Hằng Nga núp bóng sau bao

lùm tre xanh. Ta cùng nhau ta múa hát ca đón

chào chị ấy. Trên trời bao la tươi sáng kia sao vàng lấp

lánh. Đây chị Hằng Nga chiếu ánh vàng giữa bầu trời xanh.

Ánh trăng mờ mờ chiếu qua. Chiếu soi vào lòng chúng

ta. Khiến thêm đời càng thiết tha. Nắm tay đồng lòng mú

ca. Múa theo chị Hằng cỡi xa. Múa cho nhịp nhàng bước

chân. Đứng xa chị Hằng ngắm trông. Ngắm chi chị Hằng ngắm

chi? Xuống chơi cùng bảy chúng tôi. Cùng nhau múa

hát suốt đêm trời sáng. (La la la la la la la la la la

la la la la la, La la la la la la). Nắm

tay đồng lòng múa ca. Múa cho chị Hằng cỡi xa. Múa

cho nhịp nhàng bước chân. Đứng xa chị Hằng ngắm

trông. Ngắm chi chị Hằng ngắm chi. Xuống chơi cùng bảy chúng

tôi. Chị mau hãy xuống kéo đêm tàn rồi.

rall.

Chùa Hương

(1940)

Nhạc và Lời : HOÀNG QUÝ

Êm êm

Thuyền bơi lướt trên nước xanh, biết bao êm
đêm. Con thuyền đưa tôi tới nơi thần tiên. Chùa
Hương, với đôi núi cao biết bao êm êm. Phút mơ
màng quên hết ưu phiền. Chiều sương rơi còn đâu
đây vang tiếng trầm theo gió, Tiếng "Nam mô"
êm êm dần lan xa xa mỗi phút thêm âm trong ngàn
mơ. Chiều sương rơi còn đâu đây vang tiếng trầm theo gió

II. Dừng đây, ngắm trời nước mây, nhuộm trong nắng tàn.

Chuông chiều buông rơi phút giây dần lan.

Đôi mơ, giữa dòng nước xanh, thoáng dăm bóng thuyền.

Phút tâm hồn sạch hết ưu phiền.

Chiều sương rơi còn đâu dây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" êm êm dần lan xa mỗi phút thêm âm trong ngàn mơ.

Chiều sương rơi còn đâu dây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" lằng lằng hồn tôi bay theo tiếng chuông nơi xa mờ.

Đường đi bước lẩn thấp cao, khác chi tới miền non

bồng muôn năm sống vui thần tiên

Chùa Hương, giữa dòng nước xanh, biết bao êm đêm.

Phút mơ màng quên hết ưu phiền.

III. Chùa Hương, khói trầm ngất bay, những khi nắng tàn.

Trên đồi non mơ tiếng chuông dần lan

Ngàn cây, với một tiếng chim sột trong nắng tàn

Đắm tâm hồn, vào giấc mơ màng.

Chiều sương rơi còn đâu dây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" êm êm dần lan xa xa mỗi phút thêm âm trong ngàn mơ.

Chiều sương rơi còn đâu dây vang tiếng trầm theo gió.

Tiếng "Nam mô" lằng lằng hồn tôi bay theo tiếng chuông nơi xa mờ.

Chùa Hương, khói trầm ngất bay những khi nắng tàn.

Trên đồi non vang tiếng chuông dần lan

Ngàn cây với một tiếng chim sột trong nắng tàn.

Đắm tâm hồn vào giấc mơ màng.

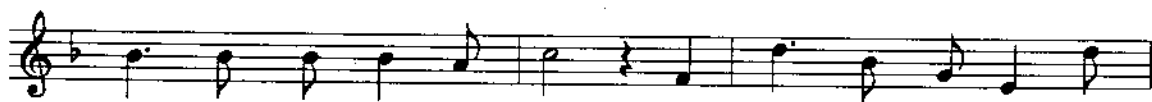
Chuyến bến

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Chiều nay sao dăng nhanh mẩu tím. Và

mây bay theo nhau về bến. Thuyền cầm tay sào từ cuối

thu, ngoài kia sông nước như đón chờ. Thuyền

oi, sao mê say nhiều quá. Đường mê không ai ngăn cản

lối. Một sớm thu về chuyển bến xuôi, về nơi đâu nữa

trời, bến nao. Còn đêm nay nữa, ta ngồi với

nhau, ngược mắt trông trời. Ngày mai anh

đã xa rồi tình tan vỡ chìm trong lãng quên. Thuyền

anh mai ra đi rồi bến. Minh anh ra đi nơi trời

sóng. Tìm hương cho lòng tìm bến mơ. Từ nay xa cách

rồi bến xưa. Chiều... xưa...

Cô hàng nước

(1952)

Nhạc và lời: VŨ MINH

Moderato

Lặng lặng mà nghe tôi nói đôi lời. Tôi kể rằng, đầu
(Rời ngày ngày) qua xa vắng quán hàng. Lúc trở về, trở

làng Ngũ Xá có nàng, một nàng bán nước chè xanh. Người
về để kiếm cô nàng, cùng nàng chấp mối tình xưa. Thì

Rall...

đầu trông mà duyên dáng. Và cô em chừng đôi tám.
em đã rời nơi ấy. Để cho quán hàng lạnh lẽo.

Miệng cô như là hoa, đóa hoa thật tươi trông càng say
Ơi, hỡi ơi nàng ơi biết cho lòng anh đã bao năm

đắm mắt cô đưa tình, khiến bao chàng trai ngất ngây vì
trước anh đã yêu nàng, đến bây giờ đây biết đâu tìm

Fine *Rumba Ad. lib.*

cô, mỗi khi qua hàng. Hò ơi, đôi mắt nhưng
em ơi ời ời nàng. (Hò) ơi, mẹ tôi nói

huyền.
rằng: Oi, hỡi nàng hàng xinh xinh ơi, Má
"Quyết chí hỏi vợ cho con a. Quyết

lùm đồng tiền trông duyên ghê. Làm ta say đắm bao tháng
chỉ tìm nàng dâu ngoan a. Nàng dâu đôi má rằm nắng

ngày Chiếc áo nhuộm màu nâu non a. Với dáng người nàng thon
hồng. Quyết chỉ dạm vợ cho con a. Quyết chỉ tìm nàng dâu

thon a. Làm ta say đắm bao ngày tháng Vì em xinh quá xinh là
ngoan a. Làm sao cho xứng đôi vừa lứa. Làm sao cho xứng đôi vừa

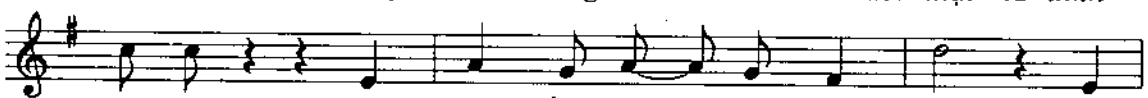
xinh. Nàng ơi, anh đã yêu nàng. Quyết chỉ cùng nàng nên
đôi". Nàng ơi, anh đã mơ rằng. Đám cưới vợ chồng đôi

duyên a. Bỏ lúc vì nàng thâu đêm a. Rồi đây anh sẽ anh sẽ
ta a. Khắp xóm cùng làng ra xem a. Người ra xem đứng rồi nói

về. Nói với cùng mẹ cha anh a. Sẽ tới hỏi nàng cho
rằng: "Đám cưới thật là to ghê a. Đám cưới thật là xinh

anh a. Cùng nhau chung sống trong mộng tưởng. Cùng
đôi a. Người ta cầu chúc chú rể mới. Cùng

nhau chung sống bao ngày xanh. Hò...
cô dâu sống đến bạc...
dâu. Rồi ngày ngày...

Cô lái đò

(1945)

Thơ: NGUYỄN BÌNH
Nhạc: NGUYỄN ĐÌNH PHÚC

Xuân đã đem mong nhớ trở về. Lòng cô gái ở

bến sông kia. Có hồi tưởng lại ba xuân trước.

Trên bến cùng ai đã nặng thề. Nhưng rồi người

khách tình xuân ấy, đi biệt không về với bến

sông. Đã mấy lần xuân trôi chảy mãi, mấy lần cô lái

mòn mỏi trông. Xuân này đến nữa đã ba xuân, đếm

lửa tình duyên tắt ngụi dần. Chẳng lẽ ôm lòng chờ đợi

mãi. Cô đành lỗi ước với tình quân. Bỏ thuyền bỏ bến

bỏ dòng sông. Cô lái dò kia đi lấy chồng. Vắng bóng cô

em từ dạo ấy. Để buồn cho những khách sang sông.

Cô hàng cà phê

(1954)

Nhạc và lời: CANH THÂN

Chậm

1. Ở chợ Dầu có hàng cà phê. Có một cô
2. (Một chàng) trai dáng người hiền ngang. Đến từ phương

nàng be bé xinh xinh, Cô hay cười hồn xuân phơi
nào trong gió đông sang. Khách bên đường vì cô lưu

phối. Cứ xem dáng người mới chừng đôi mươi. Làn thu
luyện. Đã bao tháng trường ước được nên duyên. Chàng yêu

ba cô liếc nghiêng thành. Mùi hương lan thơm ngát vương bên
cô vô bến vô bờ. Mà sao cô, cô vẫn cứ hững

mình. Làm say mê bao gã thiếu niên đa
hờ. Buồn cho anh yêu quá hóa như điên

tình. Máy anh nho nhỏ thường hay đến ngồi cười với
rồ. Chiếc thân bơ phờ đường như muốn chờ một kiếp

có. Lơ thơ tơ liễu buông mành. Cho
ma. Vô duyên cái túi không tiền. Anh

hay cái sắc khuynh thành. Làm cho nhiều chàng chết
mua chuốc lấy ưu phiền. Rồi đến một ngày ốm

mê mê. Đi đâu cũng ghé qua hàng. Mong
la liệt. Không sao lê bước đến hàng. Anh

trông thấy bóng cô nàng. Thì trong lòng chàng mới
mong bóng dáng cô nàng. Hiện đến dịu dàng với

yên. Hôm nao dưới bóng trăng mờ. Tôi
anh. Thương thay lũ khách bên đường. Có

mơ ngắm cánh tay ngà. Nhẹ nâng ly trà ướp
mang thuốc đến cho chàng. Ngờ đâu con người trước

sen ngạt ngào. Trông có đón đèn ra vào. Đôi
bao hiên ngang, Lim dim khoe mắt hoe vàng. Anh

môi thắm cánh hoa đào. Lòng tôi dạt dào muốn
đi sắp đến thiên đàng. Vừa lúc cô hàng biết

xiêu. 2. Một chàng.... yêu. Giờ đây đã mấy năm qua. Có

lúc mơ về đường xa. Tôi nhớ những đêm trăng

tà. Có hàng với bàn tay ngà.

Cô láng giềng

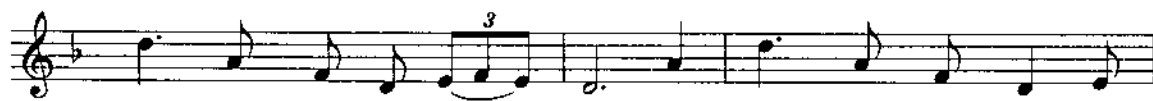
(1942)

Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ

SLOW

Hôm nay trời xuân bao tươi thắm. Dừng
Trước ngõ vào thôn vang tiếng pháo. Chân

bước phiêu linh về thăm nhà. Chân bước trên đường đầy hoa
bước phân vân lòng ngập ngừng Tai lắng nghe tiếng người nói

đào rơi. Tôi đã hình dung nét ai đang cười. Tôi
cười xôn xao. Tôi biết người ta đón em từng bừng. Tan

mơ trời xuân bao tươi thắm. Đôi mắt trong đen màu hạt
mơ trời xuân đôi môi thắm Đôi mắt nhung đen màu hạt

huyền. Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng.
huyền. Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng

Xao xuyến nỗi niềm yêu. Cô láng giềng ơi. Không biết
Tan vỡ cuộc tình duyên. Cô láng giềng ơi, Thôi thế

cô còn nhớ đến tôi, đến phút êm đêm ngày xưa
không còn nhớ đến tôi, đến phút êm đêm ngày xưa

kia khi còn ngày thơ. Cô láng giềng ơi, Tuy cách
kia khi còn ngày thơ. Cô láng giềng ơi, Tuy cách

xa phương trời tôi không hề quên bóng ai bên bờ đường
xa phương trời tôi không hề quên bóng ai bên bờ đường

quê. Đôi mắt đắm đắm chờ tôi về. Năm
quê. Đôi mắt đắm đắm tìm phương về. Đành

xưa khi tôi bước chân ra đi
lòng nay tôi bước chân ra đi.

đôi ta còn đứng bên hàng tường vi.
Giơ tay buồn hái bông hồng tường vi.

Em nói rằng em sẽ chờ đợi tôi.
Ghi chút tình em nói chờ đợi tôi.

Đừng nói đến phân ly. Có láng giềng ơi, Nay bóng
Đừng nói đến phân ly. Có láng giềng ơi, Nay mới

hoa bên thềm đã thắm rồi. Chân bước vui bên bờ đường
duyên thơ đành đã lờ rồi. Chân bước xa xa dần miền

quê. Em có hay chăng giờ tôi về.
quê. Ai biết cho bao giờ tôi về.

Con thuyền không bến

(1941)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

CHẠM

Đêm nay thu sang cùng heo may.

Đêm nay sương lam mờ chân mây Thuyền ai lơ lững trôi xuôi

dòng. Như nhớ thương ai chùng tơ lòng. Trong cây hơi thu cùng heo

may. Vì vu qua muôn cảnh mơ say. Miên xa lời gió vang thông

ngàn. Ai oán thương ai tàn . mơ vàng. Lướt theo chiều

gió một con thuyền theo trăng trong. Trôi trên sông Thương

nước chảy đôi dòng. Biết đâu bờ bến. Thuyền ơi

thuyền trôi nơi đâu? Trên con sông Thương nào ai biết nông

sâu. Nhớ khi chiều sương cùng ai trắc ẩn tấm

lòng. Biết bao buồn thương thuyền mơ buông trôi xuôi dòng.

Bến mơ dù thiết tha thuyền ơi đừng chờ mong...

Ánh trăng mờ chiều. Một con thuyền trong đêm

thâu. Trên sóng bao la. Thuyền mơ bến nơi

đâu? Đêm nay thu sang cùng heo... ...đâu?

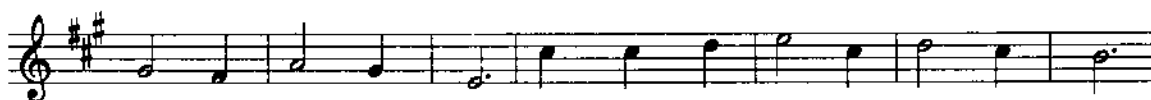
Cung đàn xưa

Nhạc và lời: VĂN CAO

VALSE MODERATO

Hồn cảm phong hương hình bóng xuân tàn. Ngày dần buông

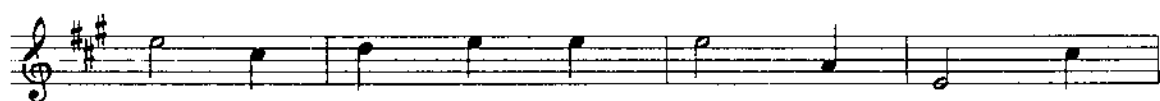
trôi sâu vắng cung đàn. Từ người ra đi chờ vắng tin người,

Từ người ra đi là hết mơ rồi Cung thương là tiếng đàn.

Cung nam là tiếng người. Ai oán khúc ca cảm châu

rai. Tình duyên lãng đãng nhớ thương dần pha

phôi. Cung đàn ngân buồn xa vắng trong tiếng

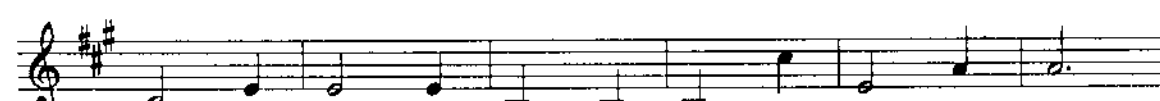
thâm, Buồn tê tái trong tiếng ngân, Buồn như lúc xuân sắp

tàn. Oi đàn xưa Còn vang nhắc chi đến người lòng ta

tất bao thăm tươi u hoài duyên đưa. Chiều năm xưa gót

hài khai hoa mắt huyền lưu xuân dáng hồng thom hương.

Chiều năm nay bóng người khơi thương tiếng đàn gieo oan giấc

mộng chàng Trương. Giờ còn mong chi người hát theo đàn.

Giờ còn mong chi hợp cánh hoa tàn. Lời đàn năm

xưa xe kết đôi lòng Lời đàn năm nay đôi lứa xa

vời. Khi hôn hòang xuống dần. Trăng lên vàng mái

lầu. Nghe thoáng tiếng kinh cầu xa xa. Ngàn

lau thấp thoáng bóng kinh kỳ sâu bao la.

Dư âm

Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN TÝ

Đêm qua mơ dáng em đang ôm đàn dịu muôn tiếng

ta. Không gian trầm lắng như âu yếm

ru ai trong giấc mơ. Mái tóc nhẹ rung

trắng vờn làn sóng. Yêu ai anh nấn cung đàn đây

vời đôi mắt xa vời. Anh yêu tiếng hát em như lời

nguyên đẹp bao giấc mơ. Anh như lâu vắng em như ánh

trăng gieo muôn ý thơ. Muốn nói cùng em

đôi lời triu mến. Tim anh băng giá đang ngại ngừng

câu năm tháng mong chờ. Hẹn em

từ muôn kiếp trước. Nhớ em mấy thuở bạc

đầu. Anh đã âu sầu vì đường tơ vương vấn.

Em để cung đàn, đưa anh về đâu? Dư âm tiếng

hát reo lên trong lòng anh bao nhớ nhung.

Đê mê lòng nhớ đêm qua giấc mơ môi em hé rung.

Anh muốn thành mây, nương nhờ làn gió. Đưa anh tới

cõi mơ hồ nào đây muốn kiếp bên nàng.

Dừng bước giang hồ

Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG

Chiều nay sương gió lữ

khách dừng bên quán xưa. Mơ màng nghe tiếng chuông

chiều vương vãi bên quán tiêu điều. Vàng trắng hoen

úa như lá vàng rơi cuối thu, lững lờ soi mấy hàng cây u

sâu đang ngấm trời mây. Ngày nào xa khi

dẫn bước trong phong sương. Từng bầy én tung
 bay muôn ngàn hướng. Dừng đây nơi cũ nghe
 tiếng diều trong gió thu vương hòa lên khúc nhạc thơ, tâm
 hồn ta lắng nguồn mơ. Tới đây nơi xưa gió
 êm êm đưa áng mây trôi tới xa xôi khuất nơi sau đồi.
 Quán tranh xiêu xiêu chốn đây có liêu nhắc cho
 ta biết bao nhiêu dáng xưa yêu kiều. Tiếng ca xa
 xa lắng trong bao la với tiếng ru khê rung lên trong chiều
 gió. Đã bao năm qua sống nơi phương
 xa về quê cũ đành dừng bước chân giang hồ.

Đàn bao tuổi rồi

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

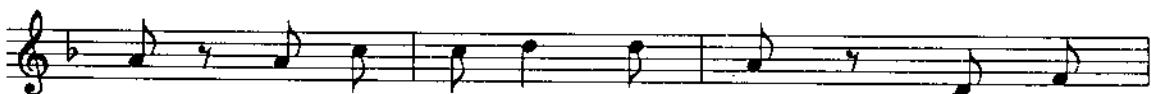
Moderato con Expressivo

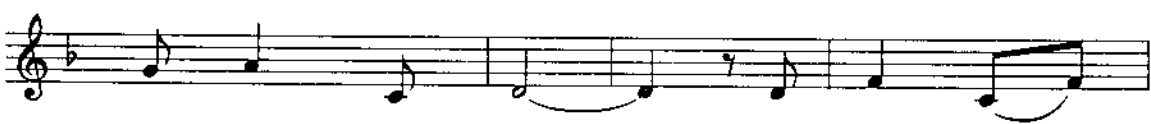
Đàn	bao	tuổi	rồi	nấy	cung	đợi	mong.
Đàn	ca	cảnh	vườn	như	hoa	thả	hương.
Đàn	bao	tuổi	rồi	đàn	ca	chẳng	ngoi.

Reo	ai	oán	trong	khê	phòng.	Tình	tang	tang	tính	tính
Hương	hoa	luyến	theo	cung	đàn.	Tình	tang	tang	tính	tính
Bao	dây	dứt	trong	quăng	đời.	Tình	tang	tang	tính	tính

tình. Tình tang tang tính tình tình. Lạnh lùng
 tình. Tình tang Để cùng
 tình. Tình tang Cửa tình

hơn gió ngoài đồng. Ngồi se chỉ
 bay khắp trần hoàn. Lối hoa kẻ
 duyên số mạng người. Đàn ca nửa

hồng. Hỏi ai hiểu không. Tiếng oanh muốn
 rằng: nhiều đêm rặng trăng. Thấy ai ước
 lời. Để cùng nhẹ lối. Có dây nắn

nhấn lời thay những tiếng ngân. Như chiếc bóng người
 má hồng ru những tiếng êm. Hòa cũng muốn trời
 tiếng cười dây nắn tiếng than. Dây nắn tiếng trầm

chưa dám nhắc chân. Chờ tin thơ chim hoàng oanh đưa. Còn
 cho có trái tim. Để yêu riêng nhân tình hoa Và
 dây nắn tiếng vang. Tùy theo dây tơ tình tơ duyên. Và

xa bay trong ánh sương mơ (Đàn)
 xuân tươi, tươi đến muôn mùa (Đàn)
 theo dây lưu luyến u huyền.

Đàn chim Việt

Nhạc và lời: VĂN CAO

Về đây khi gió mùa thơm

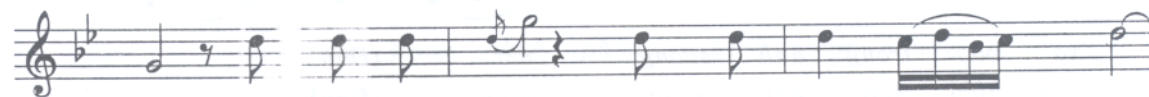
ngát. Ôi lũ chim giang hồ. Bão cánh đang cùng dạt

dờ trên chái cổ đò. Từng đôi trên đất Bắc riu rít

ca u u u u u Mờ mờ trong nắng ven

trời. Chim reo thương nhớ chim ngàn xa u u u u u

Đêm tàn bến Ngự

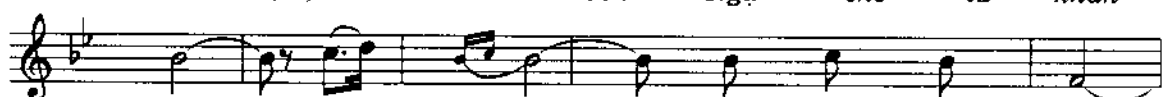
(1946)

Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

MODERATO

1. Ai về bến Ngự cho ta nhắn
2. (Ai)... về bến Ngự cho ta nhắn

cùng. Nhớ chăng non nước Hương Bình!
cùng. Bến xưa non nước Hương Bình

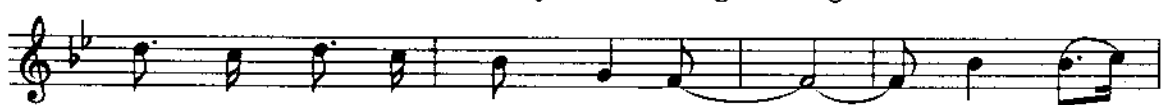
Có những ngày xanh Lưu luyến bao tình, vương
Những phút tàn canh Vương vấn bao tình, Ai

mối tơ mảnh! Hàng cây soi bóng
rút sao đành. Thuyền mơ trong khúc

nước Hương, thuyền xa đậu bến Tiêu Tương, Lưu
"Nam Ai", Đàn khuya trên sông ngân dài. Ai

luyến thay phút say hương dịu buồn. Nhưng thoảng
luyến ai tiếc khúc ca Tân Hoài. Ôi vắng

nghe khúc ca "Nam Bình" sầu than! Như nước
 nghe tiếng ai âm thầm trăm ngàn, Như nhàn

nở khóc duyên bề bàng! Thấp thoáng trăng
 nhủ mối duyên thờ ơ, Sông nước lững

mờ. Ai than ai thờ đời vui chi trong sương
 lơ, Ai mong ai chờ đời vui chi trong sương

gió. Ai nhớ thương ai Đây lúc đêm tàn tình
 gió. Đây phút cô đơn. Ai oán cung đàn sầu

đã lạt phai. Thuyền ơi, đưa ta
 vọng tràn gian. Thuyền ơi, đưa ta

tới đâu! Tìm trăng, trăng khuất đã lâu, sương
 tới đâu! Hồn thơ vương vấn cảnh thâu, Thương

xuống trên bến cô liêu thêm sầu. Bèo
 tiếc chi phút bên nhau thêm sầu. Bao

nước gió mây đêm ngắn tình dài. Có ai
 kiếp giang hồ ly biệt thương tình, Có ai

nhớ ai nơi giang đầu. Ai...
 nhớ ai nơi Hương... Bình.

Đêm đông

(1939)

Nhạc: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Lời: KIM MINH & NGUYỄN VĂN THƯƠNG

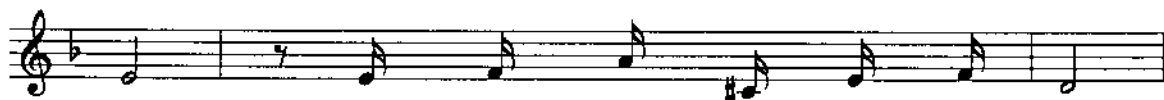
 Chậm, tâm tình

Chiều chưa đi màn đêm rơi xuống.

Đâu đây buông lững lơ tiếng chuông. Đói cánh chim bàng khuâng, rã

rời. Cùng mây xám về ngang lưng trời.

Thời gian như ngừng trong tê tái. Cây trút lá cuốn theo chiều

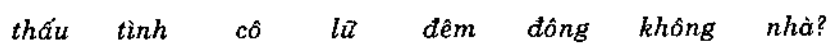
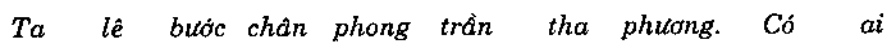
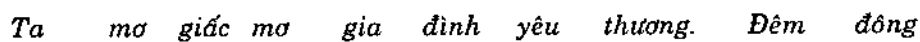
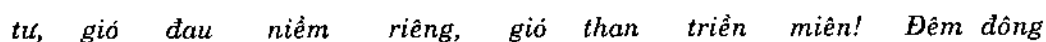
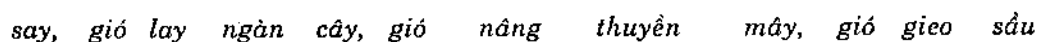
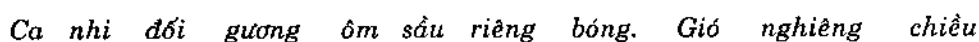
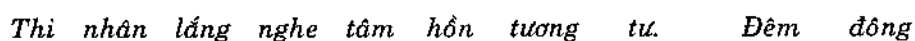
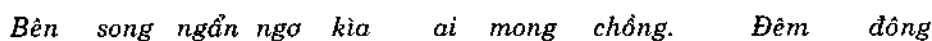
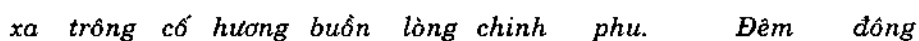

may Mưa giăng mắc Nhớ nhung Tiêu điều.

ĐK:

Sương thướt tha bay ôi đau hiu! Đêm đông

Đêm thu

(1940)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

Andante

Vườn khuya trăng chiếu hoa đứng yên như mắt buồn,
Cành sương nặng trĩu ru bóng êm trong ánh vàng,

lòng ta xao xuyên lắng nghe lời hoa.
Màn đêm buông xuống mái im triển miên.

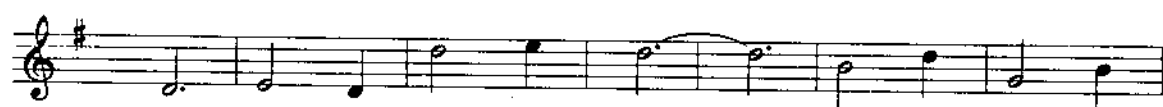
cánh hoa vương buồn trong gió. Áng hương yêu nhẹ nhàng say gió
Bóng cô đơn đường thao thức. Mãi trong đêm nặng sầu...

lay.

...thương hồn vương.

Hoa lá cành ánh trắng lan dịu

dàng, ru hồn bao nhớ nhung. Đêm lắng buồn tiếng

thu như thì thầm. Trong hàng cây trăm mơ. Làn

gió lướt tới cuốn đưa hồn ta phiêu diêu theo mây trắng

trôi lững lờ. Ngàn muôn tiếng réo rất còn trùng

như than như van mơ hồ theo gió lan. Trăng xuống

dần cỏ cây thêm âm thầm, đông buồn trong ánh sao. Như chiều

vào mắt ta bao lạnh lùng, lay hồn ta rồi tan.

Em đến thăm anh một chiều mưa

(1953)

Nhạc và lời: TÔ VŨ

To đi Blues

Em đến thăm anh một chiều đông. Em đến thăm anh một chiều

mưa mưa dầm dề đường trơn ướt tiêu điều.

Em đến thăm anh người em gái tà áo hương

nồng mắt huyền triu mến sầu ấm lòng anh.

Em đến thăm anh chiều đông giá. Em đến thăm anh trời mưa

gió đường xa lạnh lùng. Mặt nhìn mặt cầm tay băng khuâng không

nói một câu. lời ghen ngào hồn anh như say như

ngây vì đâu? Gió đưa cánh chim trời đó đây cách xa vời.

Chiều vui mưa ướt cánh. Khá thương kiếp bẽnh bỗng

dẫu kháng khít đôi lòng chiều nào em xa anh.

Có hay lúc em về gót chân bước reo âm thầm trên

đường một mình ngoài mưa (mưa như mưa trong lòng anh).

Lòng bồi hồi nhìn theo chân em chìm trong ngàn xanh.

Ta ước mơ một chiều thêu nắng, em đến chơi quên niềm cay

đắng và quên đường về.

Em tôi

Nhạc và lời: LÊ TRẠCH LỰU

Em tôi ưa đứng nhìn trời xanh xanh.
Em mơ tiếng sáo đập dịu bên trăng.

Mang theo đôi mắt Buồn vương giấc mơ.
Đêm đêm u tối Về đây thấp sao.

Vu vơ dăm đuổi theo ngàn áng mây bao đêm thắm
Dư âm tiếng hát vương buồn mắt nhưng tôi xin gió

đếm trên trời đây sao sáng. Buồn vương man mác theo lời
biếc ca ngời màu suối tóc. Đừng quên em nhé mỗi còn

gió reo lời thơ Trăm tư se sắt tơ lòng
thắm duyên còn xanh. Đèn trắng phỏ sắc huy hoàng

đắm theo đàn khóc. Bao nhiêu nước mắt chôn sâu
sáng hơn màu nắng. Cho anh rót thắm đem về

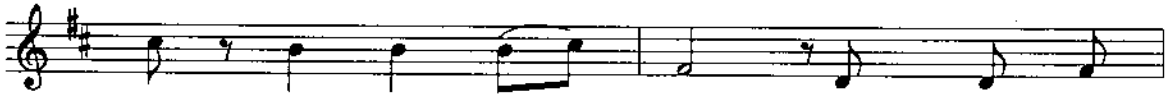
đắng cho lời thơ. Giờ này em hát câu chiều
nhớ nhung lời thơ. Đường đời anh muốn em còn

mơ. Bao giờ tôi về gần em cùng

đếm này trăng, này sao chia nhé em. Trăng sao dâng ý

thơ. Mây bay khắp trời. Thuyền tình lung

linh trong khói sương lam. Ngày về xa quá người ơi!

Gái xuân

Nhạc và Lời : TỬ VŨ

Em như cô gái hãy còn xuân trong

trắng oanh chưa lấm bụi trần. Xuân đến hoa

mơ hoa mận nở. Gái xuân giữ lụa trên sông

Vấn. Xuân đi xuân đến hãy còn xuân.

Cô gái trông xuân đến bao lần. Xuân

đến hoa mơ hoa mận nở. Gái xuân giữ

lụa trên sông Văn. Lòng xuân như đỏ má xuân
hồng. Cô gái xuân mơ chuyện vợ chồng Đôi
tám xuân đi trên mái tóc. Đêm xuân cô
ngủ có buồn không? Em như cô gái hãy còn
xuân trong trắng oanh chưa lấm bụi trần.
Xuân đến hoa mơ hoa mận nở. Gái
xuân giữ lụa trên sông Văn.

Giáo đường im bóng

Nhạc: NGUYỄN THIỆN TƠ
Lời: PHI TÂM YẾN

Nhớ tối đêm đầy ánh sáng.

Hương trong gió tràn mênh mang. Giây phút như ngừng trôi.

Tiếng kinh muôn đời. Dáng xinh xinh bao tiên kiều,

quỳ ngân Thánh kinh ban chiều. Trong giáo đường đêm "No-en" ấy.

Ngàn đời tôi mến yêu. Tiếng A - men đều âm u.

Hòa theo gió vàng đêm thu làm xao xuyến tâm hồn quá

thời khắc mơ Thánh giá xa vời lẫn với chuông chiều

ngân. Hồn thánh thoát mưa dầm buồn tối âm

thâm. Nơi giáo đường im bóng tôi thăm mong

ngóng đắm đuối trên làn sóng mát nàng huyền mơ.

Giọt mưa thu

(1942)

Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG

THONG THẢ

Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi. Trời lắng u

buồn mây hắt hiu ngừng trôi. Nghe gió thoảng mơ

hồ trong mưa thu ai khóc ai than hờ. Vài con chim

non chiêm chiếu kêu trên cành như nhũ trời xanh.

Gió ngừng đi mưa buồn chi cho cõi lòng lâm ly. Hồn

thu tới nơi đây gieo buồn lầy. Lòng vắng muôn

bề không liếp che gió về. Ai nức nở thương

đời châu buồn mau dương thế bao la sâu. Người mong mây

tan cho gió hiu hiu lạnh mây ngổ trời xanh.

Chắc gì vui mưa còn rơi bao kiếp sâu ta nguôi. Gió

xa xôi vẫn về. Mưa giăng sâu lê

thê. Đến bao năm nữa trời vợ chồng

Ngầu thôi khóc vì thu.

Gió xa khơi

(1943)

Nhạc và Lời : DOÃN MÃN

Moderato espressivo

Chiều xa khơi, gió vang rung ngàn mơ, Sóng

khơi hoang tàn reo ý thơ. Chiều xưa, khi gió xa khơi về

theo sóng lam sê tràn bờ. Ngồi bên

tôi, dưới trăng khuya thanh vắng. Em ca lời dặt dìu ngoài phương

mây. Tiếng ca dịu như mắt em đắm say. Dìu hiu reo muôn tiếng

ngân, cánh chim lướt bay. Chiều nay, gió xa xăm vang khắp

nơi Như dáng em theo cánh chim tung chôn xa

ười. Gây nhớ mong cho người yêu đôi nơi. Thắm

nghe gió hoang mang đưa khúc ca Tôi ước mong mơ thấy

em chiều năm xưa Cố ngân phím đàn lơ làng, hình dung bóng

xa. Tôi âm thầm nhận gió đến bên em Với đôi

câu tình duyên Ai ân, sâu đời đời chưa quên.

Rồi đây, lúc trăng trong soi khắp nơi

Tôi ước mong trên bước đi người xa xôi Cuốn theo tiếng

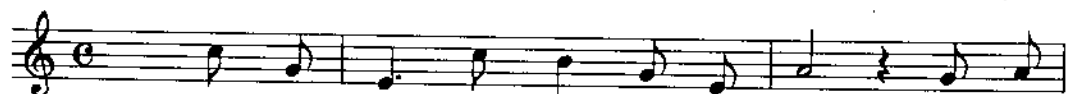
đàn u hoài hòa theo gió khơi.

Gửi gió cho mây ngàn bay

(1952)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW MODERATO

Với bao tà áo xanh đây mùa thu. Hoa lá

tàn, hàng cây đứng hững hờ. Lá vàng từng cánh rơi từng cánh. Rơi

xuống âm thầm trên đất xưa. Gửi gió cho mây ngàn bay. Gửi

bướm muôn màu về hoa. Gửi thêm ánh trắng màu xanh lá thư về

đây với thu trần gian. Gửi gió cho mây ngàn bay. Gửi

phím to đồng tim duyên. Gửi thêm lá thư màu xanh ái ân về

đôi mắt như hồ thu. Thấy hối tiếc nhiều thuyền đã sang

bờ đường về không lối. Dòng đời trôi đã về chiều, mà lòng nhớ còn

nhiều đập gương xưa tim bóng. Nhưng thôi tiếc mà chi chim rồi

bay anh rồi đi. Đường trần quen lối cũ, người đời xa cách mãi. Tình

trần không hàn gắn thương lòng. Gửi gió cho mây ngàn

bay. Gửi bướm đa tình về hoa. Gửi thêm ánh trăng màu

xanh lá thư về đây với thu trần gian.

Hồ than thở

(1955)

Nhạc : NGUYỄN HIỀN
Lời : HÀ DZŨNG

Rumba Bolero

Introduction Flute

Trời mây vương thơ. Hồ in bóng chim lững lờ.

Nhẹ rơi sương mờ. Ven bờ xanh thờ ơ.

Hồ dâng mênh mang. Hàng thông đứng soi mơ màng.

Huyền âm ngân vang. Trên cành rụng lá vàng.

Hòn vọng phu I

(Đoàn người ra đi)

(1955)

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

 NHỊP ĐI

Nhạc mở đầu...

Lệnh vua hành quân trống kêu dồn. Quan với quân lên
Ngựa đi ngoài xa hi vang trời. Chiêng trống khua trầm

đường. Đoàn ngựa xe cuối cùng. Vừa đuổi theo lối sông.
hồi. Ngán ngại trên núi đồi. Rồi vọng ra khắp nơi.

Phía cách quan xa trường. Quan với quân lên
Phía cách quan xa ời. Chiêng trống khua trầm

đường. Hàng cờ theo trống dồn. Ngoài sườn non cuối thôn.
hồi. Ngán ngại trên núi đồi. Rồi dậy vang khắp nơi.

Phát phơ ngậm ngùi bay. (Xang xang
Thấm bao niềm chia phôi.

xang xê hò xừ xang, xừ liêu xê xang liêu ú liêu ú

CA KHÚC

hò) Qua Thiên San kia ai tiến rượu vừa tàn.
Vui ra đi rồi không ước hẹn ngày về.

Vui ca xang rồi đi tiến binh ngoài ngàn.
Ai quên ghi vào gan đá bao nguyên thê.

Người đi ngoài vạn lý quan san. Người đứng chờ trong
Nhìn chân trời xanh biếc bao la. Người mong chờ vẫn

bóng cô đơn. Bên Man Khê còn tung gió
nhớ nơi xa. Bao nhiêu năm bỗng con đứng

bụi mịt mù. Bên Tiêu Tương còn thương tiếc
đợi chóng về. Bao nhiêu phen thời gian xóa

nơi ngàn trùng. Người không rời khỏi kiếp gian
phai lời thê. Người tung hoành bên núi xa

nan. Người biến thành tượng đá ôm con.
xăm. Người mong chóng còn đứng muôn năm.

Hòn vọng phu II

(Ai xuôi vịnh lý)

Chàng thì đi cõi xa mưa gió.
Thiếp thì về buồn cũ gối chăn
Đoài trông theo đã cắt ngăn
Tuôn giòng mây biếc trải ngàn núi sông.

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

Nhạc dạo

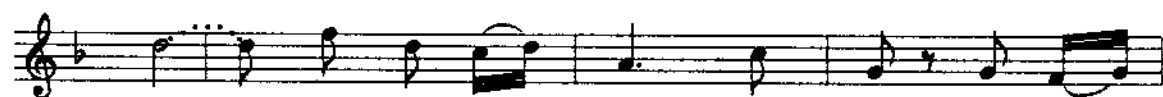
1. Người vọng phu trong lúc gió mưa. Bé con đã
2. Trời chuyển mưa trong tiết tháng ba. Suốt năm nước
3. Một nghìn năm vừa mới thoáng qua. Núi non nao

hoài công để dừng chờ. Người chồng đi đã bao năm chưa thấy
nguồn tuôn đổ xuống "Bà" Hình hài người bé con nước chảy chan
lòng nức nở khóc "Bà" nhưng một loài chim xứ xa bỗng nhiên vô

về. Đá mòn nhưng hồn chưa mòn giấc mơ (σ)
 hòa. Thăm vào đến tận tâm hồn đứa con (σ)
 tình Báo rằng đến lượt son hà chiến tranh (σ)

Có đám cây trên đồi sống trong trong mơ
 Nền núi non thương tình kéo nhau đi thăm
 Non sông xuyên xao tác lòng "tiến quân" nghe ban

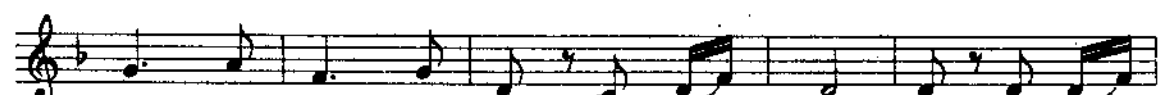
hồ. Ngày nào tròn trăng lại nhớ đến tích xưa (σ)
 Nàng nằm thành Trường Sơn Vạn lý xuyên nước Nam (σ)
 truyền người đời rử nhau mãi kiếm đi viễn chinh (σ)

Khi tướng quân qua đồi kéo quân quân theo
 Dâng lá hoa suối nguồn với muôn chim muôn
 Dân gian thoát qua mấy lần ách tham ô quân

cờ, đoàn cỏ cây hây còn trẻ thơ cho đến bây
 vòn. Bầy cảnh Nam Bắc đây cỏ hoa như cố khuyên
 quyền (mà) vì hồn thanh kiếm còn chưa linh nên khiến sắc

giờ đã thành những đoàn cổ thụ già. Mà chờ người
 nàng trở về chờ dừng để Xuân tàn. Nhiều đời rử
 son bề bàng mắc nợ còn chưa đền. Nhiều người tìm

đi mất từ ngàn xưa, nàng đừng ôm con xem
 nhau kéo thành đảo xa, ra tới khơi ngàn xem
 thanh kiếm thần thuở xưa, đi xuống phương Nam xem

chàng về hay chưa? Về hay chưa? Có ai xuôi vạn
 chàng về hay chưa? Về hay chưa? Chín con Long thật
 chàng về hay chưa? Về hay chưa? Có con chim nhỏ

lý nhân đôi câu giúp nàng Láy cây hương thật
 lớn muốn đem tin tới nàng. Núi ngàn không được
 bé dám ca câu sám thể. Cuối thu năm Mậu

quý Thấp lên thương tiếc chàng.
 xuống chúng kêu ca dưới ngàn. (Nhạc ...
 Tý. Tướng quân đem kiếm về. ...

...) "Thôi đừng đợi làm chi
 "Ta cố đợi nghìn năm
 "Đời mong đợi thành con

thời gian có hứa mấy khi, sẽ đem đến trả đúng
 một nghìn năm khác sẽ qua, đến khi núi lở sông
 ngày nào nó xuống núi non, xuất chinh với cả mối

kỳ, những người mang mệnh biệt ly".
 mòn mới mong tới hòn vọng phu".
 thù nổi lại giống nòi chinh phu".

Hòn vọng phu III

(Người chinh phu trở về)

Đời xưa, đời xưa vua gì?
Có người đứng ngóng trông chồng đầu non
Thế rồi trông mãi trông mòn
Thế rồi hóa đá ôm con đứng chờ.

Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG

LARGO

(Nhạc dạo) Nơi phía
Nam giữa núi mờ. Ai bé con mãi đứng chờ. Như nước
Allegretto
non xưa đến giờ. (Nhịp đàn và tiếng vó ngựa ...
...
...
...
...
...
...)
Đường chiều mịt mù cát bay tỏa bước ngựa
phi đường trường nấp tàn y hùhng cường vẫn còn

bay trong gió bóng từ xa sắp dần qua, bóng
 chàng chấp chùng vượt núi non cũ với hành
 lương độ đường chiếc hũng gươm danh tướng dưới tà
 uy đếm nhịp đi vó ngựa phi. Dẫn
 bước tang bỗng giữa nơi núi rừng, bên nợ tình
 thâm, bên nợ giang sơn, bên đôi ai
 oán, bên rừng đa đoan tiễn đưa bóng chàng.
 Đường về nước chấp chùng xa nhiều đôi núi cheo
 Đò vạn lý, đò ải quan, đò rừng lá nước
 leo cây với rừng rườm rà. Đường Vạn
 non. bao cá lội từng đàn. Thành Cổ
 Xuyên đường Cổ Lũy duyên núi sông vẫn như thấm hòa.
 Loa, đèn Vạn Kiếp bao tháng năm dấu chưa xóa mòn.

Tiếng núi non lưu luyến tác lòng bao nghìn năm.

Tiếng gió cồn như tiếng trống dồn buổi khuya vắng.

Từ bóng cây ngói mộ bên đường, từ mái tranh bên đình trong

làng. Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống. Bao mối thương vang động trong

lòng. . . Đôi lan, đôi quế rắc kho hương nồng, rừng
Đường cao đường thấp khắp khe chân chàng, nhìn

sao đưa đôi rừng trúc lo che ánh lửa vắng dương tiếp đưa bóng
qua con đường mòn cũ quanh co mấy buổi tà dương mới mong tới

chàng. Nhớ cố hương lưu luyến tác lòng mau dồn chân.
làng.

Vết bước đi trên phiến đá mòn còn in dấu.

Từ bóng cây ngói mộ bên đường, từ mái tranh bên đình trong

làng Nguồn sử xanh âm thầm vẫn sống. Bao mối thương vang dậy trong lòng.

Hương tình

(1952)

Nhạc và Lời: NGỌC BÍCH

Ngồi bên em dưới trăng mơ màng.

Lòng ngây ngất nhịp máy cung đàn. Kể làn môi hương tình

thơm ngát. Đôi lòng mơ ước ngày vui không tàn.

Nhìn say sưa ánh trăng thanh bình. Kể bên má nàng nổi

tơ tình. Làn hương thu như còn lưu luyến.

Duyên tình ngây ngất gần bên người tiên.

Trăng mờ khuất sau áng mây Sương xóa

xuống bên tóc mây Ngồi bên em hòa tơ lòng.

Ôi! đôi mắt em sáng trong. Yêu làn môi hồng thắm hé rung

Kề bên em dưới trăng mơ huyền. Hồn theo gió tìm chốn

thiên đường Trời về khuya nghe lòng man mác.

Hương tình thơm ngát còn rung trên gian

Làng tôi

Nhạc và lời: VĂN CAO

VỪA PHẢI

Làng tôi xanh bóng tre, từng tiếng chuông ban
Chiều khi quân Pháp qua, chiều vắng tiếng chuông
Ngày diệt quân Pháp tan là lúc tiếng chuông

chiều, tiếng chuông nhà thờ rung. Đồi đang vui đông
ngân, phá tan nhà thờ xưa. Làng tôi theo đoàn
ngân, tiếng chuông nhà thờ rung. Làng tôi theo đoàn

quê yêu dấu, bóng cau với con thuyền một dòng sông.
 quân du kích, cướp ngay súng quân thù trả thù xưa.
 quân chiến thắng đánh tan lũ quân thù về làng xưa.

Nhưng thôi rồi còn đâu quê nhà. Ngày giặc Pháp tới
 Bao căm hờn từ xa quê nhà. Rừng chiều nhớ cánh
 Dân tung bừng chặt tre phá cầu. Cùng lập chiến lũy

làng triệt thôn. Đường ngập bao xương
 đồng chiều xưa. Từ xa quê trong
 đào hăm xưa. Giặc chưa tan, chiến

máu tơi bời, đồng không nhà trống tàn hoang.
 lớp cây già, lòng quê còn thấy buồn đau.
 dấu chưa thôi, đồng quê chào đón ngày mai.

Làng tôi

Nhạc và Lời : CHUNG QUÂN

Moderato espressivo

Làng tôi có cây đa cao ngất từng

xanh có sông sâu lơ lững vờn quanh êm xuôi về

Nam. Làng tôi bao mái tranh san sát kể

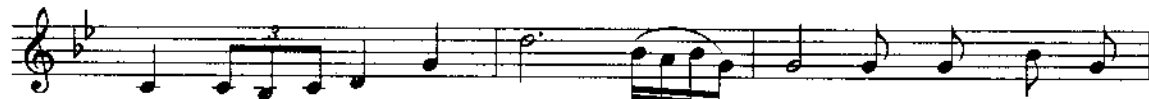
nhau. Bóng tre ru bên mấy hàng cau Đồng quê mơ

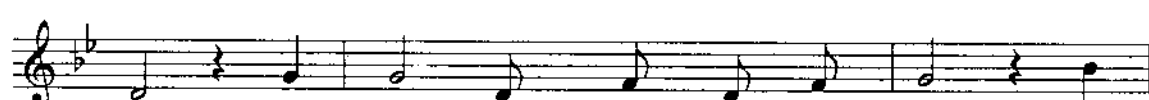
màng! Nhưng than ôi! Có một chiều thu, lá thu rơi.

Có một chiều thu lá thu rơi.... Ôm súng chiều

quê tôi thăm mơ bóng ngày về. Mơ trong bóng ngày

về. Quê tôi chìm chân trời mờ sương. Quê

tôi là bao nguồn yêu thương. Quê tôi là bao nhớ nhung se

buồn. Là bao vấn vương tâm hồn người bốn phương

Lá đỏ muôn chiều

(1954)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

CHÂM

Thu đi cho lá vàng bay. Lá rơi cho đám cười

về. Ngày mai người em nhỏ bé ngồi trong thuyền

hoa tình duyên đành dứt. Có những đêm về sáng, đời sao

buồn chi mấy có nhân ơi? Đã vội chi men rượu nhấp đôi

mỗi, mà phung phí đời em không tiếc nhớ. Lá
 đổ muôn chiều ôi lá ứa phải chăng là nước mắt người
 đi. Em ơi đừng đổi lòng, dù sao chẳng nữa
 không nhớ đến tình đôi ta. Thôi thế từ đây, anh cố đành
 quên rằng có người cảm bằng như không biết mà
 thôi. Lá thu còn lại đôi ba cánh. Đành
 lòng cho nước cuốn hoa trôi. Thôi thế từ nay như lá vàng
 bay tình lỡ rồi. Thuyền rời xa bến vắng người
 ơi. Hương dương tàn tạ trong đêm tối. Còn
 nhớ phương nào hoa đã rơi. Thu...

Lá thư

(1953)

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

Nhớ tới mùa thu năm xưa gửi nhau phong thư ngào ngọt

hương nét bút đa tình là lời. Nhớ phút ngập ngừng lòng giấy viết

rằng: chờ đến kiếp nào tình đầu trong gió mùa, người yêu

oi. Em nay về đâu? Phong thư còn đây, nhớ nhau tìm trong ánh

sao. Nhớ tới ngày nào cùng bước đến

cầu ngói xòa tóc thề hẹn lời ân ái trôi tới bến nào, hình dáng thuyền

yêu. Thời gian như xóa lời yêu thương. Thời gian

phai dần màu bao lá thư. Anh quay về đây đốt tờ thư

quên đi niềm ân ái ngàn xưa. Ai ân theo tháng năm tàn.

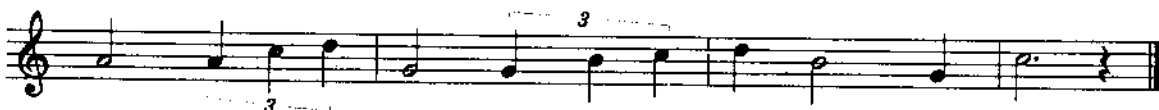
Ai ân theo tháng năm vàng. Tình người nghệ sĩ phai

rái. Nhớ tới mùa thu năm nao mình anh lênh đênh rừng cùng

sông, chiếc lá thu dần vàng theo. Nhớ tới ngày nào cùng bước đến

cầu ngói xòa tóc thề còn đâu ân ái chẳng người xưa.

Lời hẹn xưa

(1951)

Nhạc và Lời : NGỌC BÍCH

Moderato

I. Dâng sóng sáu đàn ơi ta nhớ xuân nào? Xa khuất

rồi một mùa bên ánh trăng soi. Ngập hồn nhớ người tình

xưa. Dưới trăng mờ đã thể thốt lời mong chờ! Xa vắng

rồi người đẹp về bến nơi nào? Đâu những

lời hẹn thắm: Ta sống bên nhau. Chiều buồn tới! Nhạc hồn

ơi! Sống âm thầm với đời giang hồ lẻ loi! Xa

Lời ca II của TRẦN BẢO

Năm tháng ngày mộng xưa ôm ấp không tàn!
Đâu dáng huyền tình xưa thôi đã nát tan.
Ngàn hồng thắm, tàn một dây,
Nước mây ngừng gió hờn ngắt bao lá rừng.
Chim chóc buồn lười bay ca oán than van.
Bên suối rừng, ngàn dương lời xõa tóc tang.
Người thuở ấy, tìm về đâu?
Cách xa rồi khóc sầu oán hờn hận ly.
Trăng xưa tắt sau ngàn, hoa xưa héo bên giàn,
Chim xưa nhắc muôn vãn lời nhớ thương,
Dây tơ trót lỡ làng, duyên xưa hóa bể bàng.
Yêu đương kiếp sau đành trọn nguyện ước
Xa vắng rồi, lòng ơi sao cứ vấn vương!
Không bóng nàng hồn xuân tê tái luyến hương.
Người thuở ấy tìm về đâu?
Cách xa rồi khóc sầu oán hờn hận ly.

Lúa vàng

(1949 -1950)

Nhạc và lời: MẶC HY

Lúa vàng! Lúa... .. vàng trên cánh đồng
Lúa vàng! Lúa vàng trong nắng chiều

làng tang tính tang tang tình tang Lúa ơi
vàng tang tính tang tang tình tang Lúa reo

từng nhánh lúa thơm rơi Lúa thương người bộ
mừng nắng sớm ban mai Lúa reo mừng chiều

đội nhọc nhằn bao gian lao lúa nặng trĩu hạt
chiều hoặc mừng đêm trăng thanh lúa reo khúc hòa

vàng Đêm nay gặt mà lúa
bình. Vui khi đoàn người kéo

về ta đập mà ta xay ta
về ta hò mà ta reo ta

giã mà ta dần Rồi khi thành
hát mà vang trời. Hòa lên ngàn

hạt mà gạo thơm nuôi nấng mà toàn
lời mà hoan hô vang khắp mà Thủ

dân cùng chung sức dựng xây mà cuộc đời
đô cò theo

gió mừng công hạt lúa vàng

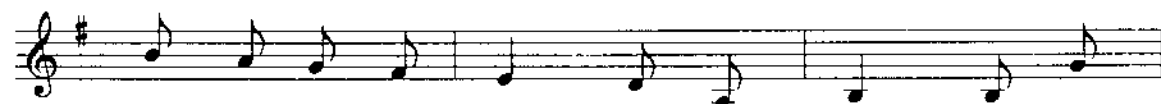
Lời người ra đi

(1951)

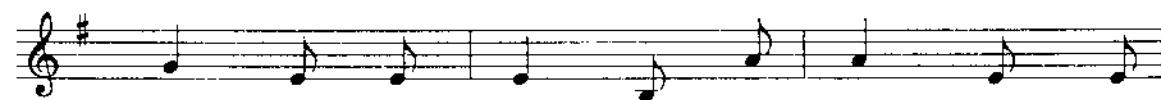
Nhạc và lời: TRẦN HOÀN

1. Một chiều anh bước đi em tiễn
2. Ngày nào nghe tiếng chim ca liu

chân anh tận cuối đời nghe dặn lời rằng chiến
lo trên cành hoa đào em nhủ lòng rằng bóng

đầu đừng sờn lòng rằng sóng gió đừng sờn
dáng người tình về, về đến bến dò đầu

lòng đừng nề gian khổ.... Lá vàng
làng là giờ anh về... Em thăm

rơi mưa buồn rơi bao lớp người tiễn tuyến tuôn
ghi câu biệt ly ghi tiếng lòng của lớp ra

ra ngăn quân thù dây xéo dân ta cho một
đi đem cuộc đời về bến vinh quang cho một

ngày mới một nguồn vui tới xuân phơi
chiều đến một chiều lưu luyến sống triu

phơi
mến. Như giòng sông qua đại dương qua bao
Cho hồn ta dâng tình ca cho bao

ghênh và đá cheo leo Gió mưa đừng sờn lòng em
lòng thơm ngát hương hoa cho men đời ngào ngát bao

ơi mới tới ngày nắng ấm Dù xa xôi em nhớ
la cho ngày về ấm cúng Và em ơi em như

lời rằng muốn có một ngày về thì chiến
lòng rằng muốn hát bài trùng phùng thì em

> > > Chậm dần

đầu đừng sờn lòng đừng nề gian khổ em ơi.
ơi đừng sầu lòng đợi chờ anh về em ơi.

Màu thời gian

(1940)

Nhạc: NGUYỄN XUÂN KHOÁT
Thơ : ĐOÀN PHÚ TỬ

ó..... Sớm nay tiếng

chim thanh trong gió xanh dịu vương hương ấm

thoảng xuân tình Ngàn xưa không lạnh nữa

Tân Phi ta tặng dâng nàng trời

mây phảng phất nhuộm thời gian. Màu

thời gian không xanh màu thời gian tím

ngát hương thời gian không nồng hương

thời gian thanh thanh. Tóc mây một món chiếc dao

vàng. Ngàn trung e lệ phụng quân vương.

Trăm năm tình cũ là không hận. Thà nép mây

hoa thiếp phụ chàng. Duyên trăm năm đứt đoạn ừ

tình một thuở còn hương. Hương thời gian thanh thanh

màu thời gian tím.

Mơ hoa

(1946)

Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC

RUMBA

1. Cô hái hoa tươi Hãy dừng bước chân.
2. (Lưu luyến chi) nhau Thêm sâu đón đau.

Trên đường thăm xa. Tôi nhận cô em đôi
Muôn trùng từ đây Trong gió sương thân giang

lời. Lòng không lưu luyến. Sao đành cô lã
hồ. Đường xa xa tấp. Ngại ngừng chân bước

quên. Quên người gặp gỡ. Trong một chiều
đi. Bên lòng thăm nhớ. Bóng hình người

mơ. Chuông chiều ngân tiếng vấn vương lòng
mơ. Trên đường xa vắng bóng ai mờ

trông theo cô hái hoa. Bước đi băng
khuất lòng thêm vấn vương. Gió thổi xa

khuâng muôn ngàn sầu nhớ. Bóng mờ mờ xa.
đưa reo buồn sầu nhớ tới người chiều xưa.

Tan giấc mơ hoa. Bóng người khuất xa. Đôi đường từ
Cô hái hoa ơi! Mắt mờ đôi trông. Sao đành thờ

dây. Ai bước đi không hẹn ngày. Người tuy xa cách.
ơ. Trong giấc mơ ta mong chờ. Dù hoa quên bướm.

Nhưng lòng ta khắc ghi. Bên đèn một bóng.
Âm thầm riêng có ta. Hoa còn tàn úa.

Tháng ngày chờ mong. Lưu luyến chi...
Tơ lòng còn... ...vương.

Mơ khúc tương phùng

(1952)

Nhạc và lời : LAM MINH

Mối tình ta
dở dang bởi ai. Ước nguyện như thế nhưng
chóng phai. Duyên tình hò hững sống đời buồn
khổ Hết rồi ngày vui trong niềm ân ái.
Ôi thời hạnh phúc đã trôi qua.

Nhưng lòng ta vẫn luôn mơ xa. Mơ người yêu

quý nhớ lại, tình cũ để cùng ta vang khúc Tương Phùng

ca. Một hôm lại gặp nhau. Đời tươi vui cùng tia

nắng trên cành hoa đào. Ta được gần bên nhau

Mặc không gian mặc cuộc sống ra thế nào.

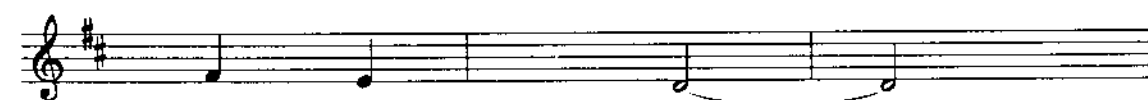
Lòng ta được hân hoan. Cùng nhau ta có thể

mơ những ngày sang Say đắm trong câu ca

mơ màng Ta hát theo cung đàn của

giác mộng vàng.

Mưa rơi

Nhạc: ỨNG LANG
Lời: CHÂU KỲ

Tango Habanera

Mưa rơi... Chiều nay vắng người. Bên thềm gió

lời. Mơ bóng ngàn khơi. Mưa rơi... Màn đêm xuống

rồi! Mây sầu khắp nơi. Thương nhớ đây

vời... Bâng khuâng nghe tiếng tơ dẫu

dàng. Nhìn lá úa theo hoa tàn, tiếc than phút giây lia

tan Ai đi như xóa bao lời thề.

Thuyền theo nước trôi không về Thấu

cùng lòng ai nào nể riêng chốn phòng khuê... Mưa

rơi... đìu hiu dưới trời. Đêm dài vắng

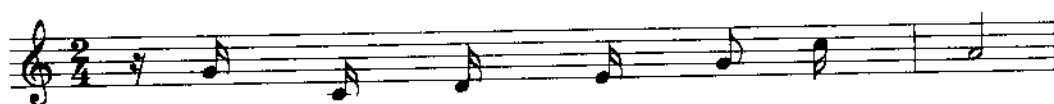

ai. Thương nhớ nào người. Mưa...

Mộng chiều xuân

(1954)

Nhạc & lời: NGỌC BÍCH

Gió chiều thổi vương bao nhớ nhung.

Người yêu thoáng qua trong giấc mộng. Vui nguồn sống mơ

những ngày mong chờ trách ai đành tâm hững hờ.

Mối tình đầu xuân ai thấu chăng.

Lòng tha thiết buồn theo tiếng đàn. Mơ đời ái ân,

những ngày phong trần, sống trong mộng đẹp ngày xuân.

Ngây thơ đáng huyền đến trong mơ lòng anh bớt

sâu. Mộng vàng phút tan theo gió

chiều biết em về đâu? Hãy trả lời lòng anh mấy câu

tình duyên với em trong kiếp nào. Xuân còn thắm tươi

anh còn mong chờ ái ân kéo tàn ngày mơ.

Mộng dưới hoa

Thơ: DINH HÙNG

Nhạc: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG

Chưa gặp em tôi vẫn nghĩ rằng Có
Tôi cùng em mơ những chốn nào. Ước

nàng thiếu nữ đẹp như trăng. Mắt xanh là bóng dừa hoang
nguyên chung giấc mộng trắng sao. Sánh vai một mái lầu phong

dại. Âu yếm nhìn tôi không nói năng. Ta gặp
nguyệt. Hoa bướm vì em nghiêng cánh trao. Hy vọng

nhau yêu chẳng hạn kỳ. Mây ngàn gió núi động trên
tham như má chớm đào. Anh chờ em tới hẹn chiêm

mi. Áo bay mờ khép nghìn tâm sự. Hò hẹn lâu
bao. Dưới hoa tường thấy ngàn sao rụng. Hòa lệ ân

rồi. Em nói đi... Nếu bước chân ngà có
tình người khát khao. Bước khẽ cho lòng nói

mỏi (y...ớ...) Xin em dựa sát lòng anh. Ta
nhỏ (y...ớ...) Bao nhiêu mộng ước phù du. Ta

đi vào tận rừng xanh. Vót cánh rong vàng bên
xây thành mộng nghìn thu. Núi biếc sông dài ghi

suối. Ôi hoa kê vai, hương ngát mái đầu. Đêm
nhớ. Ôi chưa gặp nhau như đã ước thề. Mấy

nào nghe bước mộng trôi mau. Gió ơi gọi gió lời tâm
hồng giăng tám ngả sơn khê. Bóng hoa ngả xuống bàn tay

niệm. Và nguyện muốn chiều. Ta có nhau.
mộng. Và mộng em cười như giấc mơ.

Mùa đông binh sĩ

Lời và nhạc: PHAN HUỲNH ĐIỀU

1. Mùa đông gió lạnh lùng! Gió lạnh lùng!
2. Miền sơn cước gặp ghềnh. Gió ào ào

Chim thôi bay nhìn mưa gió hãi hùng. Ngoài
Muôn quân Nam ngoài mưa gió thét gào Đường

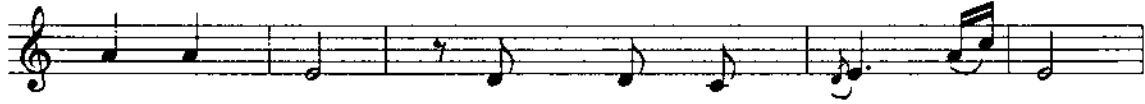
xa, ngoài biên cương bao chiến binh ôm súng buồn nhớ quê
đi đầy cheo leo bên núi cao vang tiếng hò giữa mưa

huơng. Trời gió gió chi cho thêm lạnh
đông. Trời rét toán quân binh không ngại

lòng thân chiến sĩ nơi chiến trường. Mùa đông theo
ngừng cơn gió bão tê tái lòng xông pha say

gió rét lạnh. Vi vu buồn thổi lá cành
khát máu thù. Giương thuyền nguyên giữ giống dòng.

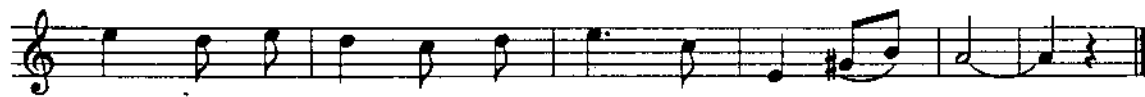
buồn vương đây đó chiến binh người ơi. Nào
Dầm mưa băng gió sá chi mệnh vong. Nào

ai đang ấm no thấy chẳng ngoài chốn xa. Một đoàn hùng
ai no ấm nên nhớ công người chiến binh. Mùa đã về

binh trấn biên cương lạnh lùng với xa nhà. Nhìn
đông chốn biên cương lạnh lùng với xa nhà. Nhớ

thấy gương xả thân lòng đau xót thương người chốn xa.
gió thổi bớt reo niềm ai oán thương người chốn xa.

Nắng chiều

Nhạc và lời: LÊ TRỌNG NGUYỄN

RUMBA - BOLÉRO

Qua bến nước xưa lá hoa về chiều. Lạnh lòng mềm

đưa trong nắng lửa thua. Khi đến cuối thôn chân bước

không hôn. Nhớ sao là nhớ đến người ngày thơ. Anh

nhớ trước đây dáng em gầy gầy. Dịu dàng nhìn

anh đôi mắt long lanh. Anh nhớ bước em khi nắng

vương thêm. Má em màu ngà tóc thề nhẹ vương.
 Nay anh về qua sân nắng; chạnh nhớ câu thề tim tái
 tê, chẳng biết bây giờ người em gái duyên ghé về
 dâu. Nay anh về nương dâu ủa giọng hát câu
 hò thôi hết đưa, hình bóng yêu kiều kẻ hoa
 tím, biết đâu mà tìm. Anh nhớ xót xa dưới tre
 lá ngà. Gợn buồn nhìn anh, em nói: "Mến anh"
 Mây lướt thướt trôi khi nắng vương đôi. Nhớ
 em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi.

Ngày mùa

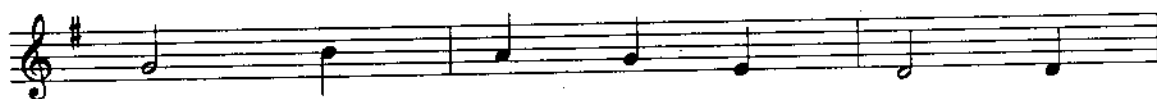
(1949)

Nhạc và lời: VĂN CAO

HƠI NHANH - VUI

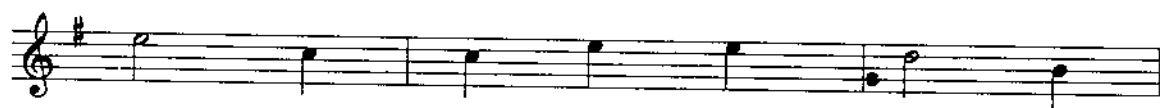
Ngày mùa vui thôn trang, lúa reo như hát
(Ngày) mùa vui thôn trang, cũng như trên cánh

mừng. Lúa không lo giặc về, khi
đồng. Nhớ công ơn già Hồ, khi

mùa vàng thôn quê. Ngày mùa vui thôn
mùa vàng quê hương. Ngày mùa quân du

xóm, đây đồng giáo với giùm, sùng
kích đặt từng gánh trước sân, dân

ti tay anh đứng, em ngừng liềm trông sang.
làng vui như tết, qua mùa này không lo.

Lúa lúa vàng, đồng lúa bát ngát trời. Bao tay
Gánh thóc vàng, từng lớp lớp gánh về. Gánh thóc

liềm từng nhánh lúa thơm rơi. Ngày vui quân du
vàng từng sớm nắng trên đê. Ngày vui quân du

kích đứng im trông lúa đập dồn. Người người qua gánh
kích đứng im trông lúa đập dồn. Rồi rồi sang xóm

lúa, nón nghiêng nghiêng cười ai. Ngày...
khác, nhớ lúc ai nhìn... ...theo.

Ngọc Lan

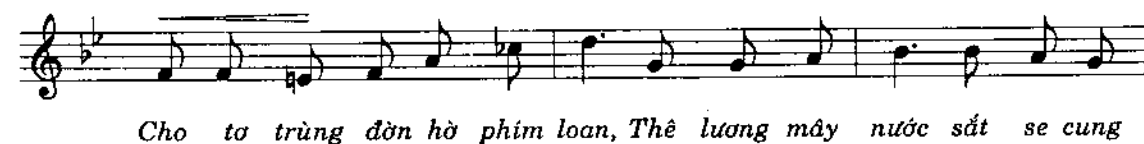
(1953)

Nhạc và Lời : DƯƠNG THIỆU TƯỚC

VALSE LENTE

ATo dolce

Ngọc Lan, dòng suối tơ vương mắt thu hồ
địu ánh vàng. Ngọc Lan nhành liễu nghiêng
nghiêng tà mấy cánh phong nắng thom ngoài song.
Nét thắm tô bóng chiều, giấc xuân yêu kiều, nền gấm có
liều. Gió rung mờ suối biếc ý thơ phiêu diêu!
Ngón tơ mềm, chờ phím ngân trũng, mạch tương lai lảng.
Giáng tiên nga giấc mơ nghề thương lỡ làng. Ngọc

Nguyệt Cầm

(1956)

Nhạc: CUNG TIẾN

Thơ: XUÂN DIỆU

Đêm mùa trăng ủa làm vỡ hồn ta Ngập ngừng

xa xuôi thu dồn lá ủa trôi qua. Sầu thu sầu lên

vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu.

Trắng tâm dương lung linh bóng sáng từng thoáng lệ

ngân mà hồn phân vân cuồng điên nhớ. Long lanh tiếng

Nguyệt Cầm tiếng đàn trầm. Ai nhớ

nương từ một đêm nao trắng thanh trong lời
 hát chết theo nước xanh chết theo nước xanh. Ôi đàn trắng
 cũ làm vỡ hồn anh Long lanh long lanh trắng chiếu một
 mình khơi khơi khơi khơi nhạc lắng to ngời. Nguyệt
 cảm ôi từng lệ ngân chết từng mùa xuân. Đêm ngời men
 như nhạc tê người thuở xưa Trăng sầu riêng
 chiếc Trăng sầu riêng chiếc sầu cho tôi Bao
 giờ hồn ghé bốn bề sao ngập hồn xanh biếc trời
 cao. Kia thuyền trắng trắng nhớ Tâm Dương nhớ nhạc

vàng đêm ấy thuyền neo bến ấy. Nguyệt Cầm nghe nấc từng

câu, có hàng mây trắng về đâu? Mất chìm sâu, đêm lắng đời

sâu Nguyệt Cầm khơi mãi tình sâu Khơi mãi nguồn

Đêm mùa trăng úa làm vỡ hồn ta Ngập ngừng

xa xuôi thu dồn lá úa trôi qua. Sầu thu sầu lên

vút mịt mù mà e nhớ hương mùa thu.

Trăng tâm dương lung linh bóng sáng từng thoáng lệ

ngân mà hồn phân vân cuồng điên nhớ. Long lanh tiếng

Nguyệt Cầm tiếng đàn trăm. Ai nhớ

nương tử một đêm nao trắng thanh trong lời

hát chết theo nước xanh chết theo nước xanh.

Ôi đàn trăng cũ làm vỡ hồn anh

Nhấn mây

(1954)

Nhạc và Lời : XUÂN TIÊN

Mây ơi! Về đây theo gió cùng

bay. Gieo ý thơ vàng đỏ đây. Ngàn lời chim hát yêu

đôi... Chim ơi! Dừng đây đôi cánh ngàn phương.

Muôn cánh hoa hồng thắm hương. Cùng chim đón chào tình

thương Dừng đây hoàng hôn tím sương trời. Dừng đây, mây

ngát hương yêu đời. Ngàn hoa ngát ngát cùng cười theo ý

thơ vàng chiều chiều thắm tươi... Ca

lên Ngày vui xưa đã về đây... Chim hát vang lưng dưới

mây. Đời tươi sáng cùng bừng say...

Ngày về

(1949)

Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC

1. Tung cánh chim tìm về tổ ấm.
2. Trông bốn phương mờ hàng lệ thấm.

Nơi sống bao ngày giờ đầm ấm. Nhớ phút chia
Mơ đến em một ngày đầm ấm. Nhớ phút chia

ly ngại ngừng bước chân đi luyến tiếc bao nhiêu ngày xanh.
phôi cùng ai dứt đau thương, tìm đến em nay còn đâu.

Tha thiết mong tìm về bạn cũ. Nhưng cánh chim mịt mù bặt
Năm tháng phai mờ lời hẹn ước. Trong gió sương hình người tình

gió. Lắng tiếng chim xanh ngày vui hát tung
mến. Oán trách ai quên lời thề lúc ra

bay mờ khuất xa xôi nghìn phương. Trên đường tha hương vui gió
đi, thôi ước mơ chi ngày mai. Phong trần tha hương bao nhớ

sương riêng lòng ta mang mối nhớ thương. Âm thầm thương
thương, tim buồn ta mơ đôi bóng huyên. Đứng trời âu

tiếc cho ngày về, tìm lại đường
yếm bay tìm đàn. Lòng nguyện giờ

tơ nay đã dứt Nghe tiếng chim chiều về gọi gió.
dây quên, quên hết. Ta sống không một lời triu mến.

Như tiếng tơ lòng người lạc bước. Nhấp chén men
Như bóng con đò chiều lạc bến. Lơ lững trôi

say còn vương bóng quê hương dừng bước tha hương lòng đau
qua cùng ngày tháng ối a duyên kiếp sau ta chờ nhau.

Nhạc sầu tương tư

Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG

Lento espressivo

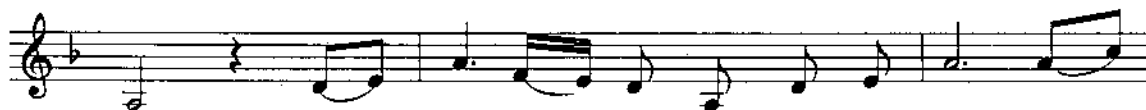
Chiều rơi cho lòng lạc loài chơi vơi. Ngày

rơi ai buồn giây phút qua rồi. Thời gian luống phụ cho ai mãi

đâu, luống hận cho ai mãi đâu, muốn kiếp u

sầu. Chiều ơi trôi về miền nào xa xôi. Tìm

ai tiếng lòng thốn thức vấn dài. Tình

ơ mắt lệ chan chứa khắp nơi, gió đừng khóc nữa gió

Ơi. Tan nát tôi rồi. Mây trôi bơ vơ mang theo niềm

nhớ. Ánh trăng vàng úa soi bóng hình ai phương trời nào

dây. Môi em thò ngậy mái tóc vương dài. Đôi mắt u

buồn lệ thấm đêm nào ướt hoes khăn hồng. Vì

dâu cho lòng tràn đầy thương đau. Vì dâu cho đời ta xa cách

nhau. Ngày trời xóa tình duyên cũ nghĩa

xưa đắm chìm theo lớp gió mưa trong cõi xa mờ.

Nhớ rừng hoang

(1954)

Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG

Rumba lent

Dạo nhạc

Xa

xa rừng lau uốn mình nghe đêm về bên thác ngàn.

Hoang mang lời chim nào nùng buông tiếng sâu trong ngàn

cây. Say sưa lòng ta thần thờ khi mơ hồ ước rừng

hoang. Còn nhớ những đêm trăng nào ta lắng nghe hờn gió

đàn. Hàng cây xưa vẫn âm thầm chờ trăng nước
hương xưa vẫn theo về trong bao giấc

lên. Ngàn bóng liễu vẫn in hình mơ bên hồ
mơ. Hình bóng cũ vẫn âm thầm in bên dòng

cũ. Đàn nhắc mãi những cung hồ rung bên suối
suối. Còn nhớ mãi tiếng chim rừng ca trong nắng

mơ. Giờ đã mất phút hư huyền ta nhớ rừng
mai. Và những phút trăng mơ màng soi lá vàng

xưa. Tiếng sáo vẫn vương khúc hát lững lờ. Ôi biết bao

giờ; Ta đi tìm em. Tìm rồi. Rừng hoang ơi.

Rừng hoang ơi... Rừng hoang ơi... ơi...

Nụ cười sơn cước

(1950)

Nhạc và lời: TÔ HẢI

Moderato con Expressivo

Tôi nhớ mãi một chiều xuân chia phôi. Mây

mờ buông xuống núi đồi và trong lòng mưa hơn ở ngoài

trời Cỏ cây hoa lá thương tiếc mãi người

đi và dâng sâu lên mi mắt người về.

Ngơ ngẩn đàn chim ngừng tiếng hát. Hoa xuân đang

tươi luống u sầu. Buồn trôi dòng nước mờ

xóa bóng uyên ương cùng gió chiều còn khóc thương cho mối

tình còn vấn vương. Ai về sau dãy núi xanh lơ nhận

rằng tim tôi chưa phai mờ, hình dung một chiếc thắt lưng

xanh một chiếc khăn màu trắng trắng một chiếc

vòng sáng long lanh với nụ cười em quá xinh. Người

ơi tôi đã rút tơ lòng. Dệt thơ tìm những cung yêu

thương tặng lòng trinh trắng của những bông hoa

rừng đời đời không tàn với nhạc lòng tôi.

Quê hương

(1952)

Quê ai khói lửa ngập trời
Con tim se sắt trông vùi quê tôi
lặng nhỏ tôi bời

Nhạc và Lời : HOÀNG GIÁC

Ai qua miền quê binh khói, nhân giúp rằng nơi xa

xôi: Tôi vẫn mơ lùm tre xanh ngát. Tim sắt

se cảnh xưa hoang tàn. Bao nhiêu ngày vui thơ

Ấu, bao nhiêu lần tranh yêu dấu. Theo khói

binh lần tan tře nát. Theo khói binh lòng quê héo

tàn. Ôi quạnh hieu, ôi quạnh hieu. Lòng quê khó

héo. Luyến tình quê luyến tình quê hẹn sẽ trở

về. Về quê xưa để sống êm đềm giấc

mơ Về quê xưa tìm bóng những ngày đã

qua. Và say sưa cuộc sống bên ngàn lũy

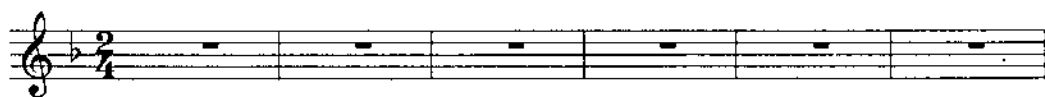

tre. Xa lánh cuộc đời khát khe trăm đau nghìn thương.

Tình quê hương

(1954)

Nhạc và Lời : TRỌNG BẰNG

Ruộng đồng đây bao la, nhà thờ quanh quê
Dù lời ai gian ngoan vạch mặt mưu xâm

ta, Lúa vàng in ngòi nước quanh làng. Chiều chiều
lãng, Quyết thù, không lia xóm xa làng. Đánh lòng

ngân vang chuông giáo đường Đòi đòi sống yên
sao cho đao cắt ruột Ngày giặc chiếm quê

lành, muôn bóng thuyền trên sông ngược xuôi. Phố
nhà bên giáo đường hung hăng tàn phá. Đứng

bên tấp nập những người chợ ồn ào vui.
lên giết giặc giữ từng mảnh vườn bụi tre.

Nhờ ơn Chúa ban phúc lành ta gắng công cấy
Giờ đây hát vui thanh bình ta bước theo Bác

cày mùa tốt xưa nay Cá thu về nặng lưới trên
Hồ đời sáng tự do Đất Thánh lại đẹp mát thơm

tay. Sống yên lành đầm ấm nơi đây Nhờ
tho. Sống yên lành thờ Chúa như xưa. Ở

xưa ông cha ta mồ hôi, nắng mưa khó khăn đem
đây đất ta ta cày sâu gánh rau mía ngon qua

lại tốt tươi ruộng đồng làng quê ta. Đời ta
cầu trước sau lợn, gà rộn nhà ta. Hòa bình

thêm thắm tình quê hương thiết tha
ca chuông nhà thờ vang xa xa

Ông lái đò

Nhạc và Lời : HIẾU NGHĨA

Một dĩ vãng từ ngàn xưa chiều rọi. Mỗi chiều

về sống lại giữa hồn ông. Ông chỉ muốn cuộc

đời xưa đen tối. Xóa nhòa đi trong cùng tận đáy

lòng! Mỗi ngày nào trên bến sông vắng lặng.

Đời buồn tênh như lỡ một cung đàn. Thuyền dò

ông mang nặng sầu cô quạnh. Lặng lẽ đưa bao

khách lạ sang sông. Khách qua đò ngày xưa hờ hững

quá! Trả công ông để lại một vài xu! Họ với

ông hai cánh đời xa lạ! Sang sông rồi không

một tiếng phân ưu! Ông lái đò giờ dậy già yếu lắm!

Cũng thấy lòng sông lại tuổi đôi mươi Hồn rung

mạnh trước cảnh đời tươi thắm. Nỗi mừng vui không

thốt được nên lời! Từ hôm đó bến đò ông sống

dây. Bao nhiêu chiều đưa đón khách sang sông

Những người khách không giống ngày xưa ấy. Họ về

dây hồn nặng trĩu bên lòng. Và từ đó bên

hàng lau lã lướt. Khách ngày xưa không trở lại sang

sông. Nên mỗi chiều thả thuyền trên bến

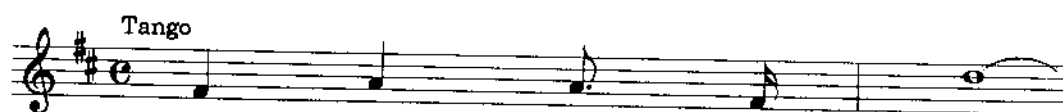

nước. Ông lái buôn đưa mắt mỗi mòn trông.

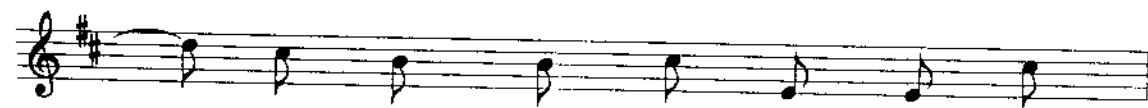
Sơn nữ ca

(1948)

Nhạc và Lời : TRẦN HOÀN

Một đêm trong rừng vắng.

Ánh trăng chênh chếch đầu ghềnh thấp

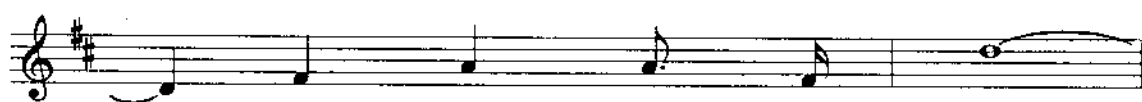
thoáng bóng cô sơn nữ miệng cười xinh xinh.

Một đêm trong rừng núi Có anh lữ khách nhìn trời xa

xa. Ngắm trăng say đắm một mình băng khuâng.

Một đêm trong rừng vắng.

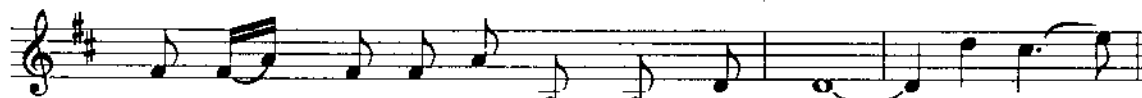
Có cô sơn nữ miệng cười khúc

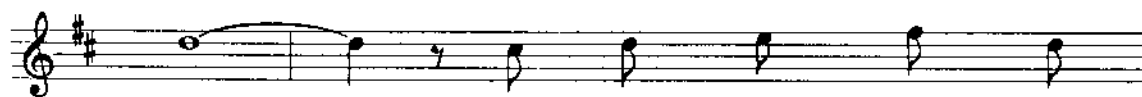
khích. Ngắm anh lũ khách rồi lòng băng khuôn.

Một đêm trong rừng núi. Có anh lũ khách nhìn trời xa

xa. Biết đâu sơn nữ nhìn mình đắm đắm. Sơn nữ

ơ. Đời ta như cánh chim

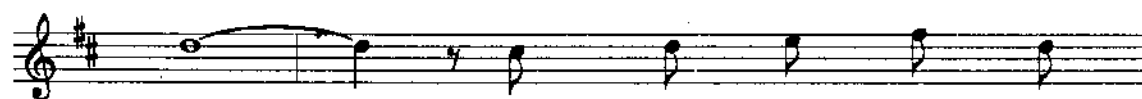
chiều phiêu bạt thời gian vun vút trời mây.

Sơn nữ ơ. Đừng làm thác mắc cho

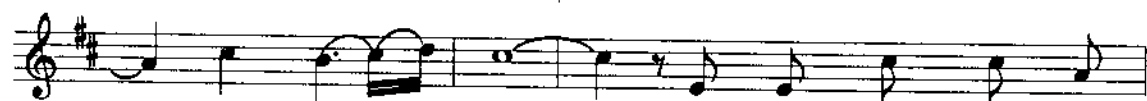
lòng khô cạn từ nay nước mắt đầy vơi. Sơn nữ

ơ. Thời gian trôi cuốn bao

lân bên rừng đây hương bát ngát trời thu.

Sơn nữ ơi. Đành lòng sống với bên

rừng thơ mộng cùng hoa với lá ngàn hương.

Hãy nhìn trăng lên. Rồi lu mờ dần. Hãy nhìn mây bay.

Thiết tha về ngàn chờ đợi tay người sơn nữ.

Khi nhìn chim bay, bay đi tìm đàn.

Khi nhìn gió cuốn. Lá thu rời cành cuộn bay

lên người sơn nữ. Sơn nữ ơi làm chi cho dón đau

lòng trong một thời gian rồi thương rồi nhá. Sơn nữ

ơi. Hoàng hôn xuống dần đợi chờ ai đây?

Suối Mơ

(1946)

Nhạc và lời: VĂN CAO

NHỊP CHẬM ÊM

Suối mơ! Bên rừng thu vắng, giòng

nước trôi lững lờ ngoài nắng. Ngày chưa đi sao gió vương?

Bờ xanh ngắt bóng đôi cây thùy dương. Suối

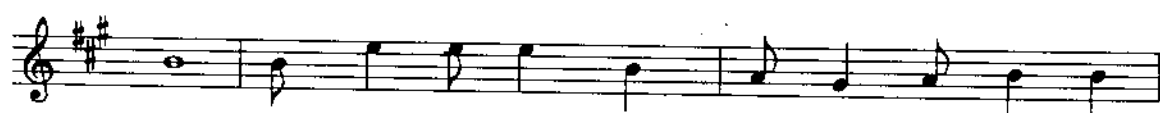
ơi Ôi nguồn yêu mến, còn ghi khi bóng ai tìm

đến. Đàn ai nán buồn lưu luyến. Suối hát theo đôi chim

quyên. Từng hẹn mùa xưa cùng xây nhà bên

suối. Nghe suối róc rách trôi hoa lừng hương gió ngát.

Đàn ai đưa trong khóm lá vàng tươi.

Tơ đàn chùng cùng với tháng năm, rừng còn nhớ tới

người. Trong chiều nào giữa chốn đây, hồn cảm lắng tiếng

đòi. Suối ơi Nghe rừng heo hút, giòng

em đưa lá khô già trút. Còn như lưu hương yêu dấu.

Với suối xưa trôi nơi đâu?

Tạ từ

(1952)

Nhạc và Lời : TÔ VŨ

Rồi đây khi mùa dứt chiến
chinh. Gió dâng khúc đàn thanh bình. Ta đi tìm
thơ muôn phương gót in núi rừng thâm
u và lướt trên muôn trùng sóng. Lời
anh thắm ước khi nao. Dưới trăng giữa
mùa hoa đào. Trong anh dư âm còn vang tiếng
đồng. Lầu chiều còn luyến ánh hồng lâu xây trong

không sóng gió rớt chia ly. Phồn

hoa em chia tay ra đi. Đưa chân dừng bước bên

cầu già từ mấy câu. Khi về son thắm lòng

người thu cánh tạ mây trời. Nếu tình quê đôi lần nhắc

miền quê xa xôi. Mỗi khi vang âm ngàn phương. Nhạc

chính nhân trong chiều sương. Em có mong giòng sông cũ

vẫn xuôi niềm thương. Tình anh như thông dầu non. Vời

cao trong mây buồn đứng. Muôn kiếp có liêu.

Ngàn năm còn reo.

Tà áo xanh

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỪ LINH

Slow

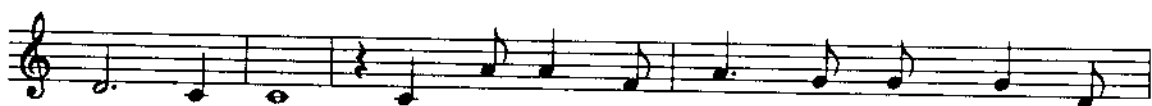
Gió bay từ muôn phía tới đây ngập hồn anh rồi
(Biết) nhau để mà nhớ, nhớ nhau để sầu dâng tình

tình	lên	chơi	vui	Thuyền	anh	một	lá	ra
trần	ôi	mong	manh	Người	mơ	một	sớm	đến

khơi về em phong kín như mây trời đêm đêm ngồi chờ
anh rồi đi đi mãi cho anh sầu đêm đêm ngồi chờ

sáng, mơ ai. *Mộng* nữa cũng là không, ta quen nhau mùa
sáng, mơ ai. *Mộng* nữa cũng là không, ta quen nhau mùa

thu, ta thương nhau mùa đông, ta yêu nhau mùa
thu, ta thương nhau mùa đông, ta yêu nhau mùa

xuân để rồi tàn theo mùa xuân. Người
xuân để rồi tàn theo mùa xuân. Người

về lặng lẽ sao đành. Anh còn nhớ em nói
về lặng lẽ sao đành. Anh còn nhớ em nói

rằng sao mùa xuân lá vẫn rơi? Sao mùa xuân lá vẫn
rằng sao mùa xuân đến không vui? Sao mùa xuân đến không

bay? Em ơi có hoa nào không tàn có trời nào không
tươi? Em ơi có trăng nào không tà, có diều nào không

máy có tình nào không phai. Em còn nhớ anh nói
bay có tình nào không say. Em còn nhớ anh nói

rằng khi nào em đến với anh xin đừng quên chiếc áo
rằng tâm hồn anh dễ chóng quên tâm tình anh dễ chóng

xanh. Em ơi có đâu ngờ đến
phai. Em ơi có đâu ngờ đến

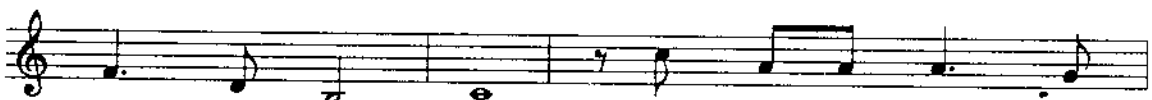
rằng có màu nào không phai như màu xanh ái ân.
rằng có tình nào không phai như tình anh với em.

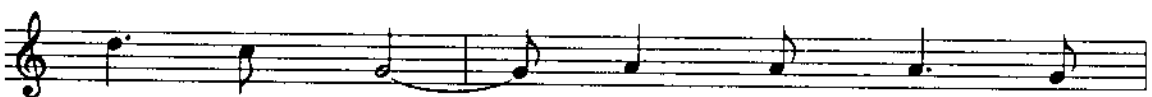
Rồi chiều nào xác pháo bên thềm tàn mác
Rồi chiều nào băng giá tâm hồn tìm đến

bay. Em đi trong xác pháo anh đi không ngược
nhau. Em mơ trong tiếng hát anh mơ trong nét

mắt thôi dành em. Lúc anh ra đi lạnh
bút đa tình sao. Trách sao hoa xưa còn

giá tâm hồn. Hoa mai rơi từng
có lúc tàn. Nhưng riêng anh dệt

cánh trên đường. Lạnh lùng mà đi luyến tiếc thêm
mấy cung đàn, nhạc đời còn ghi những nét thương

chi. Hoa tàn nhạc bay theo không gian. Biết...
yêu Hoa tàn tình tan theo không gian.gian.

Thiếu phụ Nam Xương

Nhạc và Lời: THẨM OÁNH

Andantino

The musical score is written on five staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked 'Andantino'. The melody is in the treble clef. The lyrics are written below the notes. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings like 'f' and 'ATo'.

Ai đời còn nhớ chăng? Xóm Nam Xương có một
nàng. Lòng trinh muôn đời muôn kiếp mang xuống tuyến
đài cam úc ôm hờn ôi! đến bao tan. Từ chồng ra
đi chiến tranh phân kỳ, rầu rầu chiếc thân tàn canh soi
bóng. Ôm con nhớ thương ngợp lòng chờ ngày khang

rall... *ATo* *f*

thái tái lại rục hồng ánh xuân. Con

thơ chiều đêm hoài kêu nhớ cha khi ánh trăng soi mờ bóng

nhòa. Chỉ bóng tường dụ dỗ đối con thơ Rằng: "Đây chính

cha đêm tối mới về cùng con". Rồi từ đó ánh đèn tàn

đêm. Hình nàng in trên vách tường. Con đơn

đùa nô bóng cha nhện nhàng. Nào ngờ

đâu vì đó ly tan! Người cha sau ít lâu hồi

hương. Một sáng quang minh chim ngàn kêu đàn mừng

mừng tui tui mang mang. Nàng bé con ra: "Đây bố đã về cùng

con". Thằng bé kêu rằng: "Không, không bố tôi đêm tối mới

về; không, không bố tôi đêm tối mới

về; không, không bố tôi đêm tối mới về". ôi! đau

thương, ôi ly tan! đau đón cho

nhau chua xót cho nhau chìm thương lia dần. Ôi! đau

thương ôi! nguy nan! Cuồng ghen sôi

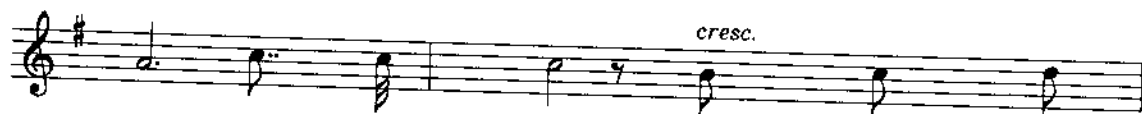

máu phũ phàng dày dạn nát tan. Trời thấu cho lòng thiếp

chàng! Trinh chuyên mang oan phụ chàng! Xin
đem thân như hoa tàn trôi đi, trôi khuất, xuôi với nước giòng Hoàng
giang. *Alto Dolcissimo* Bóng đêm mờ đèn khêu u uất chàng bỗng con
Sans acc. thơ in bóng lên tường. Thằng bé vui
Vivace (Nhanh hơn) mừng kêu: "Đây bóng cha đêm tối đã
về, đây đây bóng cha đêm tối đã
rall. về đây đây bóng cha đêm tối đã về". *Alto* Ôi! nghi
resoluto oan! ôi ly tan, đau đớn cho

nhau, chưa xót cho nhau chim thương lia đàn. Ôi nguy

nan, ôi đau thương cuồng ghen sôi

máu lờ rồi tình đã nát tan! Bồng

con đứng trông theo giòng Hoàng Giang. Tình

oan ngợp mây u ám, muôn năm mối hờn bao tan nơi cửu

tuyền cho đời còn nhớ quên?

Thiên Thai

(1945)

Nhạc và lời: VĂN CAO

LENTO EXPRESSIVO

Tiếng ai hát chiều nay vang lừng trên sóng.

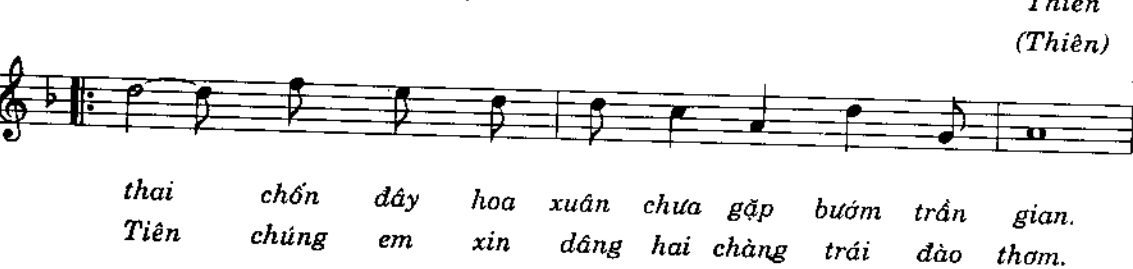
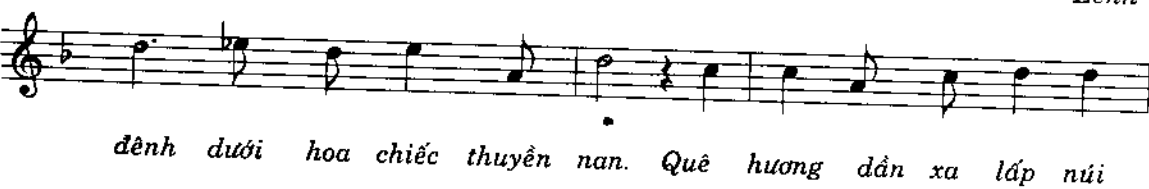
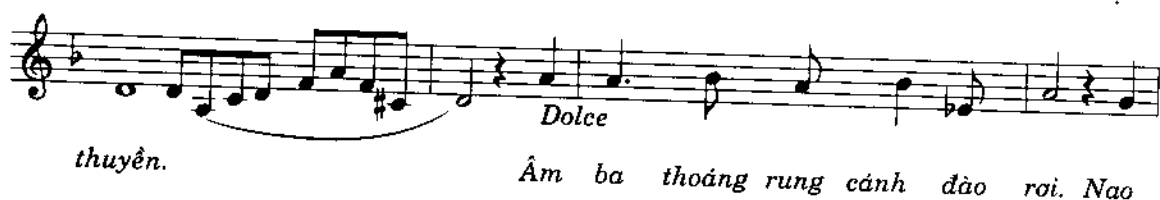
Nhớ Lưu Nguyễn ngày xưa lạc tới Đào Nguyên.

Kìa đường lên tiên, kìa nguồn hương duyên theo

gió tiếng đàn sao xuyên. Phím ta lưu luyến,

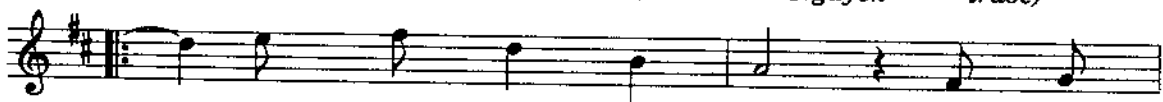
Tiếng phách dồn lắng xa. Nhắc chi ngày xưa đó đến xe

A tempo

buồn lòng ta.

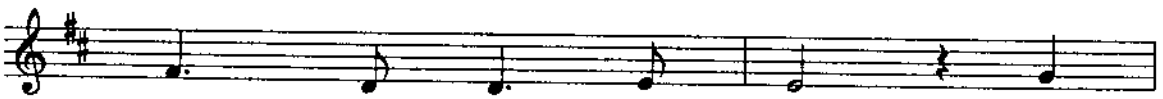
Đào Nguyễn trước
(Đào Nguyễn trước)

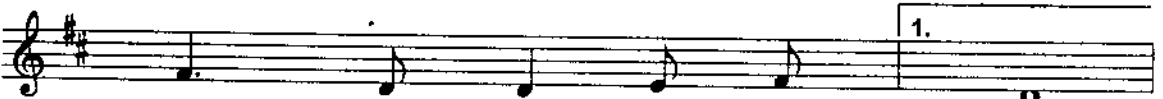
Lưu Nguyễn quên trần hoàn. Cùng bấy
Lưu Nguyễn khi trở về. Tìm Đào

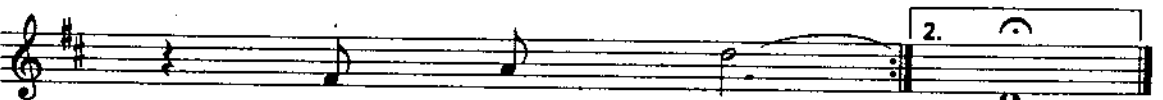
tiên đàn ca bao năm Nhớ
Nguyễn, Đào Nguyễn nơi nao? Những

quê chiều nào xa khơi. Chắc
khi chiều tà trăng lên. Tiếng

không đường về tiên nữ ơi.
ca còn rên trên cõi...

Đào Nguyễn trước...

...tiên.

Thu quyến rũ

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Anh mong chờ mùa thu.

Trời đất kia ngả màu xanh lơ. Đàn bướm kia đùa

vui trên muôn hoa. Bên những bông hồng đẹp xinh.

Anh mong chờ mùa thu. Dịu thế nhân dân vào chốn Thiên Thai.

Và cánh chim ngập ngừng không muốn bay. Mùa thu quyến rũ anh

rồi. Mây bay về đây cuốn trời. Mưa rơi làm rụng lá

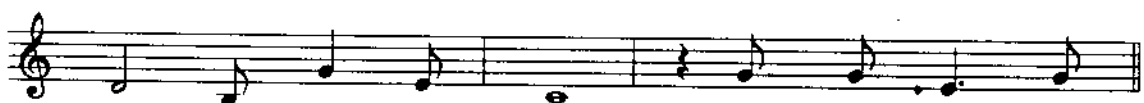
vàng. Duyên ta từ đây lỡ làng. Còn đâu những chiều dệt cung đàn

yêu. Thu nay vì đâu nhớ nhiều. Thu nay vì đâu tiếc

nhiều. Đêm đêm nhìn cây trút lá lòng thấy rộn

ràng ngỡ bóng ai về. Anh mong chờ mùa

thu. Tà áo xanh nào về với giấc mơ. Màu áo xanh là

màu anh trót yêu. Người mơ không đến bao giờ.

Thu vàng

Nhạc và Lời : CUNG TIẾN

Chiều hôm qua lang thang trên đường.

Hoàng hôn xuống chiều thấm muôn hương.

Chiều hôm qua mình tôi băng khuâng.

Có mùa thu về tơ vàng vương vương... Một mình đi lang

thang trên đường. Buồn hiu hắt và nhớ băng khuâng.

Lòng xa xôi và sầu mênh mông. Có nghe lá vàng nào

nê rơi không? Mùa thu vàng tới là mùa lá vàng rơi.

Và lá vàng rơi khi tình Thu vừa khơi.

Nhặt lá vàng rơi xem màu lá còn tươi

nghe chừng như đây màu tê tái.

Chiều hôm qua lang thang trên đường. Nhớ nhớ buồn buồn

với chân chường. Chiều hôm nay trời nhiều mây vương.

Có mùa Thu vàng bao nhiêu là hương.

Tiếng chuông chiều thu

(1948)

Nhạc và Lời : TÔ VŨ

Tình cảm sâu lắng - mơ màng

Lá thu nhẹ rơi rơi. Nắng thu vàng

phai phai. Ai về âm thầm nẻo cũ bằng khuôn tình xưa?

Hiu hiu luồng hơi may Du du làn mây bay. Ai nhận theo

mây miền quê vắng vương xa đó ngàn dâu thưa? Từ

miền xa tiếng chuông ngân. Hồi buong lớp lớp theo gió vàng. Từng

con sóng mờ xóa dần trong sương lắng. Lá thu nhẹ

rơi rơi. Hồn ta chìm đắm tiếng chuông xa vời. Hối

chuông ngân nga trong chiều thu ngợp gió. Ngân

tiếng thiết tha êm dềm ru lời thu. Ai xót ly

hương mấy thu vàng úa. Nhạc say mùa xương máu. Tóc

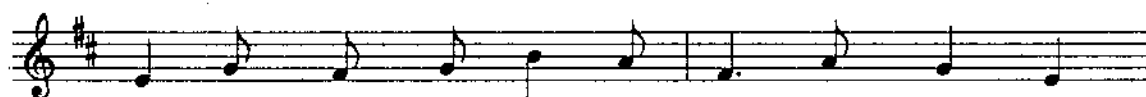
xanh bơ phờ bù rối mấy dây tơ huyền ngút khơi. Dạn dày đời

mới. Ngọt ngào đường tơ Hối chuông ngân nga ru hồn mơ.

Ngày thăm đường cũ vang vang bước chân người
Ngày thăm đường nắng vang vang gót chân reo

về. Hoa vàng phơi phới. Thu bùng nắng xuân tràn
mừng. Hoa vàng phơi phới. Thu tràn sóng xuân tung

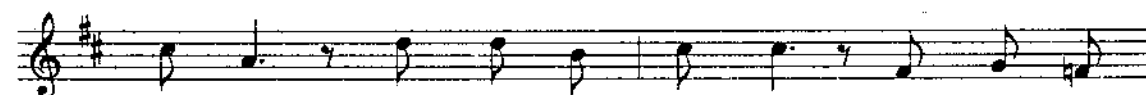
trẻ. Người phương trời xa xôi. Gửi em lời
bừng.

yêu thương. Khi lòng mơ màng trầm lắng tiếng chuông chiều thu.

Ngày lại ngày tiếng chuông tan. Tình thu cuộn lá thu
Ngày nào khi chiến chinh xong. Hỡi chuông vui reo muôn

úa vàng. Chuông ran lời nhắc nhở. Người em, đẹp
tiếng đồng. Chuông ra lời ước cũ. Tình ta đẹp

xa anh. Đừng như là nắng thu phai phai dần.
bao nhiêu. Hồn anh thấm nhận tiếng chuông ban chiều.

Tiếng dân chài

(1954)

Nhạc và Lời : PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG

Moderato Marcato

Đêm dăng với ngọn triều, Dô à
Dô dô dô hò hò Tay bàn

dô kéo thuyền nhỏ neo. Vì vu bướm lên cao Dô à
tay siết chặt trôi mau. Sông sâu (là) sông sâu Sông này

dô sóng reo dạt dào. Trăng lên vừa nhô xa. Con thuyền
nuôi sống dân chài nghèo. Anh em cùng ra đây khoang thuyền

trôi trong trời bao la. Mái chèo này cheo xa tấp bến
đây tay chài tay lưới. Ấy....

bờ. Mau cùng nhau, anh em ta ...đời nhọc nhằn mà

vui. Ở này anh em ơi! Tôi nhớ một chiều ánh

lửa hồng soi thân yêu. Đâu bóng tre xanh, đâu mắt mẹ

hiền giọt lệ rưng rưng chờ mong bóng con. Ở này

anh em ơi! Hương khói gia đình bát ngát trong câu mong

chờ! Đêm khuya mơ hồ chan hòa bao tiếng ta hò

Hò ô hò, hò dô ta lắng lắng mà nghe ơ ơ

hò dô ta. Đêm nay thuyền ngược Trường giang. Cho

mai sớm được vui khoang cá dầy. Ô hò, hò dô ta lắng

lắng mà nghe ơ ơ hò dô ta. Lưới vung chụp

ánh trăng vàng, mờ hôi tôi đổ xuống hàng bờ lau. Ô hò,
 hò dô ta lắng lắng mà nghe ơ ơ hò dô ta.
 Ơi ơi dòi sống dân chài, đêm đêm soi bóng sông
 dài mà ca. Ô hò hò dô ta lắng
 lắng mà nghe ơ ơ hò dô ta. Sóng ru đợt
 vỗ lênh dênh, tiếng reo con gió bập bênh thuyền ta.
 1. Hò dô ta. ơ ơ hò dô ta hồ dô ta ơ ơ hò dô ta.
 2. Ôô.....ô.....
 Ô hò hò dô ta lắng lắng mà nghe ơ ơ hò dô ta
 ô.....ô.....ô.....hồ
 hò dô ta dô ta dô hò

Tiếng thời gian

(1949)

Nhạc: LÂM TUYỀN

Lời : DẠ CHUNG

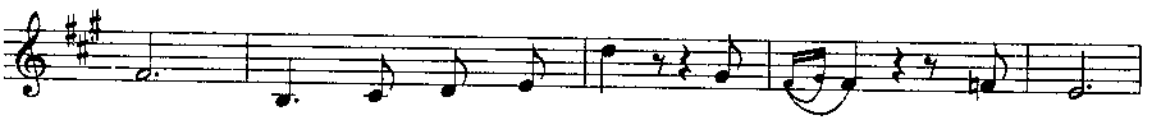
Mưa rơi hiu hắt ai sầu mùa đông. Không gian u

ám sương mờ, mờ buồn. Xa trong đêm vắng chuông buồn, buồn

ngân Mùa đông xưa rét mướt, bên sông ngừng

chân. Chờ ai trong tà tái, lắng nghe, chuông than.

Thời gian trôi tan tác, mang theo ngày xuân.

Mưa đêm nay khóc thầm. Cuộc đời ấm đã

theo thời gian. Ngoài kia gió sương mờ.

Lìa cây lá giăng hồ. Về đâu! Về đâu!

Ngày xuân thoát đi dần. Lòng ta tái tê... sầu.

Người cười nhưng ta vẫn khóc thầm. Đời chìm bặt gió

Kia ai thoáng mơ hồ. Ngừng chân dưới mưa

dầm. Nhìn lâu nguy nga ước mơ thắm Bao nhiêu xuân qua

Lòng không tình yêu.....

Tiếng xưa

Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC

Hoàng hôn lá reo bên thềm. Hoàng hôn rơi bởi lá
(Hoàng) hôn gió sương lạnh lùng. Hoàng hôn bao niềm nhớ

thu sương mờ ngậm ngùi xuân xanh. Bâng
nhung thiết tha đàn rung tiếng tơ vấn

khuâng phím loan vương tình. Đâu bóng trắng
vương trôi theo mây mờ Đâu khúc có

xưa mơ khúc nghệ thường phai tàn một thời liệt
liêu duyên dáng tiêu điều dư âm chìm theo giòng

oanh xa đưa gió mây lạnh lòng. Chiều
Châu tràn lan sóng vương mạch sầu. Đàn

thu nhớ nhung vì đâu, thắm đôi giòng
ôi thiết tha vì đâu, tiếng xưa trâm

châu tiếc thay tại sao đành lỡ làng man
ngâm lắng rung đường tơ bao mơ màng. Lưu

mác khói hương bay dịu dàng như tóc mây
luyến hương thu thêm dịu dàng. Ai có hay

vương dáng liễu mơ màng cung đàn nhỏ lệ Tâm
chăng. Say khúc ưu tư, gió sương chiều theo buồn

Dương ai đó tri âm biết cùng. Hoàng...
mơ ai đó tri âm hững... ...hờ.

Tiếng còi trong sương đêm

Nhạc và lời: LÊ TRỰC

Rumba mélodie

Bến nước gió rét đò thưa khách sang.
Kể lúc vắng bóng người chinh chiến xưa

Lau xanh ven sông mờ rung bóng trăng
Đã cảm giữa gió mùa thu thổi đưa,

Đêm nay không gian chìm trong giá băng
Đêm nay đông sang mà tin vẫn chưa,

Con dò sang ngang
Đưa dò về... ...xưa

Mà đoàn hùng binh âm thầm xông lướt trong sương

Hồi còi còn vang như hòa lẫn theo người lái dò ru

Tiếng còi trong sương đêm Tiếng còi trong sương

đêm theo gió đưa ôi buồn nghe vì vu oán than

Thôi toán quân đi rồi, thôi toán quân đi rồi... Hơ hò hơ

hơ hơ hơ đi rồi

Con ơi! lòng mẹ ừ

ê thương cho chồng mấy dặm son Khê. Khi ra

đi có hứa thu nay về mà hôm nay lá

thu đã rơi tràn rồi mùa đông sang qua luôn mòn mỏi trông đau

buồn Hơ hơ hơ hơ hơ hơ hơ

Tiếng còi trong sương đêm Tiếng còi trong sương

đêm theo gió đưa ôi buồn nghe vi vu oán than

Thôi khóc chi đau lòng con cứ an giấc nồng Hơ hò hơ

hơ hơ hơ bên lòng Hơ hơ hơ, Hò hơ ...

Tình ca

Nhạc và lời: HOÀNG VIỆT

1 Khi hát lên tiếng ca gọi về người
2. Khi đã nghe tiếng ca của lòng người

yêu quê ta. Ta át tiếng gió mưa thét gào cuộn
yêu phương xa. Em hãy ngược mắt lên vui nhìn trời

dâng phong ba. Em ơi nghe chẳng lời
xanh quê ta. Chim bay giăng giăng ngoài

trái tim vọng ra. Rung trong không gian mặt
nắng xuân đẹp thay! Tan cơn phong ba lòng

biển sôi âm vang. Qua núi biếc ngập
đất yên rồi đây. Em hãy nở nụ

chàng xa xa. Qua bóng mây che
cười tươi xinh. Như cánh hoa xuân

mở quê ta. Tiếng ca đời đời chung
chào riêng anh. Nói nhau nghìn lời qua

thủy thiết tha. Em có nghe tiếng
đôi mắt xanh. Ta hát chung tiếng

ca chưa đựng hận thù sâu xa.
ca vang dội từ nghìn phương xa.

Đã biến tình đôi ta thành những cánh sao tỏa
Xua kẻ thù đi mau dập tắt chiến tranh dẫm

sáng. Vượt băng băng qua đêm
máu. Đạp tan ngay bao đau

tối tìm hương hoa! Bến nước Cửu Long còn
khổ và chia ly! Giữ lấy đức tin bền

đó em ơi. Bãi lúa nương dâu còn mãi muôn đời.
vững em ơi. Giữ lấy trái tim đời sống yêu đời.

Là còn duyên tình ta thắm trong tiếng
Làm một bài tình ca của đôi lứa

ca không thể xóa nhòa.
ta. Dâng cả bao người.

Tình nghệ sĩ

Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH

SLOW

Đây khách ly hương mấy thu vàng ấm.

Nơi quán cô đơn mơ qua trùng sóng.

Mơ tôi bên em em tỏ quảng mắt

Em tôi ngập ngừng trong tấm áo nhung.

Tung phấn hương yêu qua muôn lời hát.

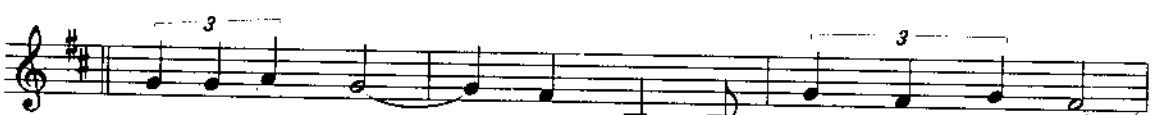
Bay tới bên em tới em thăm nhắc.

Đây ý tơ xưa đâu duyên tình cũ.

Bóng anh phai dần ai ân tàn theo. Mối tình nghệ

sĩ như giấc mơ. Chóng tàn vì vương muôn ý thơ.

Mỗi chiều ngàn tiếng tơ khóc than còn

nhắc mãi tới đêm nao trắng về. Theo gió tha hương bay về miền

xưa. Nâng phím tơ lên mấy cung lầu lơi.

Đây phím đưa duyên đây hoa đợi bướm.

Lá thu là cảnh nhớ hoa ngàn xưa.

Tình quê hương

(1946)

Nhạc và Lời : VIỆT LANG

Ngàn
Lòng

dâu xanh ngát mấy nếp tranh xa mờ tiếng sáo
trai muôn thuở những bước chân giang hồ kiếp sống

bay dập dìu đường về thôn xưa. Tình quê lại lảng dưới trời
tung bụi mờ một chiều chia phối. Đường đi xa tấp tểnh ngày

thu, khỏi xây thành chập chùng xa đưa. Cảnh to
trời nhớ nhưng hoài nhạc sâu chơi vui. Lòng say

liều thấp thoáng bên hồ mùa nhớ nhưng dòng nước lững
mê dấu bước ra đi vì núi sông ca khúc nguyện

lờ. Ta ra đi một chiều thấm vang lời
thê. Bên nương dâu đường xanh ngắt ta về

ca buồn trong khóm lá nổi u hoài ngày tháng khôn
đây. Chiều mơ gió mát bóng chiều tà tràn thấm hương

ngươi. Miên xa thương nhớ. Tình quê hương thiết tha buồn
quê. Đây đây khóm lá này đây bao nếp tranh mờ

lắng nhận theo lời gió. Mùa trăng êm tiếng tơ một
xóa những khi chiều xuống. Đây đây bao thiết tha êm

trời còn vương. Ôi buồn nhớ quê hương. (Lòng...)
đếm tình thương. Ôi buồn nhớ quêhương.

Trăng mờ bên suối

(1955)

Nhạc và lời: LÊ MỘNG NGUYÊN

Người hẹn cùng ta đến bên bờ suối.

Rừng chiều mờ sương ánh trăng mờ chiều.

Một đêm thiết tha rồi đây xa cách.

Đường chia hai ngã biết tới phương nào.

Mịt mù ngàn thâu suối mơ trăm lắng.

Lòng buồn từ ly nhớ nhung chiều vắng.

Người ơi nhớ khúc nhạc lòng đêm ấy.
 Ngàn đời vang nhắc bên suối trắng tà. Suối mơ
 lời hẹn ước bên bờ suối xưa. Nhớ chẳng?
 Người phương xa trong khói điêu tàn. Suối ơi
 vờn theo bóng trắng vàng ngày xanh nào những lúc trên thuyền say
 sưa nhìn trăng vừa lên. Ai hay chia lia, sương khói biên
 thùy hiu hắt người đi xa trường sa.
 Một ngày xa nhau xóa bao hình bóng.
 Trời bày chia ly chi cho lòng héo.
 Giờ đây cách xa người quên hay nhớ?
 Ngày xưa còn đó trăng nước mong chờ.

Trăng sáng vườn chè

(1954)

Thơ: NGUYỄN BÌNH

Nhạc: VĂN PHỤNG

Sáng trắng sáng cả vườn chè. Một gian nhà nhỏ về

nhà có nhau. Vì tầm tôi phải chạy dâu. Vì chồng tôi

phải qua cầu đấng cay. Chồng tôi thi đỗ khoa này.

Bồ công kinh sử từ ngày lấy tôi. Kẻo không thời chúng bạn

cười, rằng tôi nhan sắc cho người say mê Tôi hằng khuyên

sớm khuyên trưa. Anh chưa thi đỗ thì chưa động phòng

Một quan là sáu trăm đồng, chắt chiu tháng

tháng cho chồng đi thi. Chồng tôi cưới ngựa vinh quy

Hai bên có lính hầu đi dẹp đường. Tôi ra đón tận góc

bàng. Chồng tôi xuống ngựa cả làng ra xem.

Một... xem. Đêm nay mới thật là đêm.

Ai đem trăng tươi lên trên vườn chè.

Trầu cau

(1946)

Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỀU

Ngày xưa có hai anh em nhà kia. Cùng yêu

thương ở cùng nhau bỗng đâu chia lìa! Vì hai

người cùng yêu mến một cô gái làng bên. Nhưng người

anh được kết duyên cùng nàng. Vì như thế nên người

em lòng buồn rầu bỏ đi khỏi làng. Ôi ta
Qua bao
Đáy cây

buồn! Ta đi lang thang bởi vì đâu Kia sông sâu giòng ôm
ngày ta đi lang thang cố tìm em. Giòng sông êm đêm trôi
rừng thông reo vì vu bóng chông đầu. Giòng sông ơi nào ai

reo như gọi mối sầu. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao
cuốn như vương tiếng buồn. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao
sốt cho vui mối sầu. Nhìn nước cuốn lệ rơi tuôn. Biết sao

vui niềm thương. Kia mây sâu giăng chơi vui làm sao
ngân niềm thương Trời xanh cùng mây bay cao Rừng sâu
vui niềm thương. Làn mây chiều đang giăng tơ. Nhìn mây

dừng cho nhận đôi lời. Giòng nước lơ trôi mây trắng cùng
tìm em biết phương nào. Nhìn chốn rừng hoang nghe tiếng rừng
lòng man mác trông chờ. Kia gió rừng lên xao xuyến lòng

trôi qua chốn nào? Nơi xa xôi. Anh say sưa cùng ai đang
vang trong gió ngàn Như than van. Bao nhiêu đau lòng sao ta
em thương nhớ chàng. Ôi sao quên. Mây ơi xin đừng bay cho

se mối tình duyên. Thôi hết rồi giấc mơ huyền!
đâu thấy hình em. Thôi hết rồi phút êm đêm.
ta nhận vài câu Cho thấy chông bót người sầu

Qua bao nhiêu ngày ta đi lang thang bởi vì đâu! Ôi ta
Qua bao nhiêu ngày ta đi lang thang cố tìm em Ôi ta
Ôi đây cây rừng thông reo vì vu biết làm sao. Đây hương

buồn ta đi quyền sinh cũng vì ai tình, tang tính tang
buồn ta đi quyền sinh cũng vì em.
hồn em xin theo anh đến trời cao.

tình, tang tính tang tình bên sông sâu. Tình Lang
Người Tân
Niềm tương

Sinh thành phiền đá sỏi thương theo ngày qua. Trông ngóng chờ
Sinh gần phiền đá thành cây cau trời lên. Trông ngóng chờ
tư nàng chốc biến thành ra dây trầu xanh. Lưu luyến tình

tin không biết vì sao nên Tân Sinh, ra đi mong
tin không biết chồng sao nên bâng khuâng, trong yêu đương
xưa âu yếm trầu leo quanh thân cau, qua bao năm

tìm em thương yêu nỗi niềm thương nhớ.
nàng ra đi mong kiếm chồng yêu mến.
tình thiêng liêng kia thấm cùng mưa nắng.

Trăng Sơn Cước

Nhạc: VĂN PHỤNG
Lời: VĂN KHÔI

Introd. Piano Solo Ad.lib

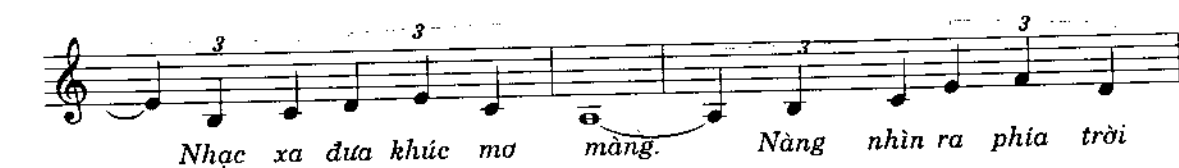
Rumba Biguine

Suốt canh tàn. Một mình ta dưới trăng

vàng. Đàn trầm rung khúc mơ màng. Gọi lòng ta nhớ Mùng

trăng. Nhưng thời gian vẫn trôi hoài. Trăng tàn ủa rồi khuất
 mở. Rạt rào tình vương sơn nữ, tình thơ ngây bên
 suối xót xa duyên tình xưa. Lạnh lùng ngôi trăng trắng
 sáng ta nhớ ngày qua, nhờ làn gió đưa
 Gió ơi đưa về chốn xưa phía xa bên bờ suối
 thơ, bóng ai xa còn ước mơ. Suốt canh...

Coda *dim poco a poco*
 Ôi ngày vui sao sớm tàn.
 Ôi ngày vui sao sớm tàn.

p pp

Trách người đi

(1951)

Lời và Nhạc : ĐÀN TRƯỞNG

I. - Sương lam tuôn rơi hắt hiu trên hàng thông

xám rêu vì vu. Khiến xui bao nhiêu nhớ nhung tràn lòng ước

mơ. Người đi phương xa đâu ngò. Miền

quê hương ai mong chờ. Đau đớn xót thâm từ ngày biệt

ly. Gió thu về mang thương

nhớ. Đến cho lòng thêm chan chứa.

Lá ngò bay trong sương sầu. Biết bao giờ còn thấy

nhau. Tôi buồn mòn sương pha muối. Xót xa lòng riêng trăm

mối. Gió thu xưa không quên về. Có sao mà người cứ

đi. Đêm đi Có sao mà người cứ đi.

FINE

LỜI II:

Đêm đêm canh ba lắng nghe câu hò êm ái trên dòng sông.
 Tiếng ca năm xưa thân nhiên cùng thuyền cuốn xuôi.
 Đò quen không mang duyên về,
 Còn gan đâu tin cầu thề
 Xa vắng mấy nghìn lần nhìn thuyền đi

ĐIỆP KHÚC:

Gió thu về mang thương nhớ,
 Đến cho lòng thêm chan chứa.
 Lá ngò bay trong sương sầu
 Biết bao giờ còn thấy nhau.
 Tôi buồn mòn sương pha muối.
 Xót xa lòng riêng trăm mối.
 Gió thu xưa không quên về.
 Có sao mà người cứ đi

Trương Chi

(1943)

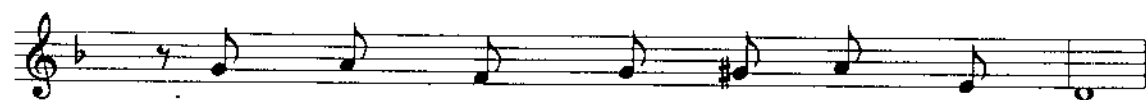
Nhạc và Lời : VĂN CAO

SLOW

Một chiều xưa trăng nước chưa thành thơ.

Trâm trâm không gian mới rung thành tơ.

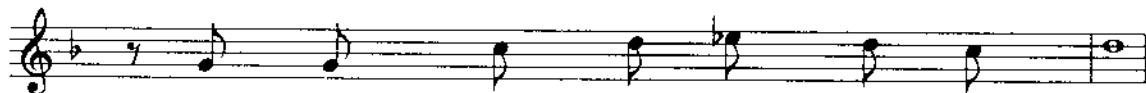
vương vất heo may hoa yến mong chờ.

Ôi, tiếng cầm ca thu tới bao giờ.

Lòng chiều bơ vơ lúc thu vừa sang,

Chập chùng đêm khuya thức ai phòng loan.

Một cánh chim rơi trong khúc nhạc vàng.

Đây đó từng song the hé đợi đàn.

Tây hiền Mỹ Nương khi nghe tiếng ngân hò khoan mơ bóng

con dò trôi. Giai nhân cười nép trắng sáng lả loi,

lả loi bên trời. Anh Trương Chi.

Tiếng hát vọng ngàn xưa còn rung. Anh thương nhớ,

oán trách cuộc từ ly nào nùng. Dò trắng cầm giữa sông

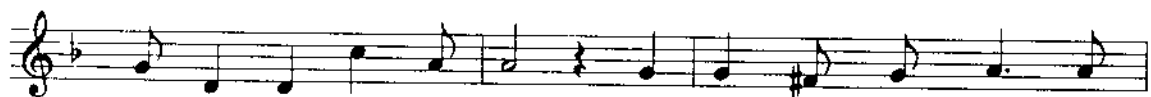
vắng. Gió đưa câu ca về đâu?

Nhìn xuống đáy nước sông sâu. Thuyền anh đã chìm

đâu. Từng khúc nhạc xa vời. Trong đêm

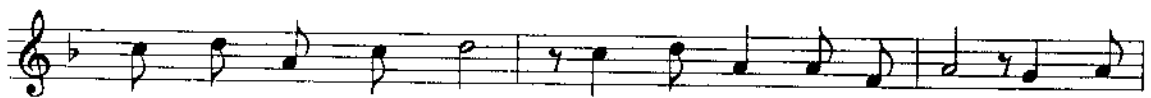
khuya dàu dặt tiếng tơ rơi. Sương thu vừa buông xuống bóng

cây ven bờ sao mờ xóa giòng sông.

Ai qua bến giang đầu tha thiết Nghe sông

than mối tình Trương Chi. Dâng ulla trăng khi về khuya bao tiếng

ca ru mùa thu. Ngoài sông mưa rơi trên

bao cung đàn. Còn nghe như ai nức nở và than, trăm

vút tiếng gió mưa cùng với tiếng nước róc rách ai có buồn
 chăng? Lòng băng khuôn theo mưa đưa canh tàn. Về
 phương xa ai nức nở và than, cùng với tiếng gió
 vương, nhìn thấy ngấn nước lấp lánh in bóng đèn xưa. Đèn
 ơi, đêm nay dòng sông Thương dâng cao mà ai hát dưới trăng
 già, Ngồi đây ta gõ ván thuyền ta ca trái đất
 còn riêng ta. Dàn đêm thâu. Trách ai khinh nghèo quên nhau.
 Đôi lứa bên giang đầu. Người ra đi. Với cuộc phân
 ly Đâu bóng thuyền Trương Chi.

Trên sông Hương

(1936)

Nhạc và Lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG

Chậm rãi

Chiều tàn trên bến Hương Giang lơ trôi.

Bóng chim bay về chân núi xa vời. Chiều tàn trên

bến mang theo hoàng hôn. Giòng sông buồn mơ chiều ánh mây

hồng. Tiếng chuông chùa ngân gọn lay giòng nước.

Trên sông Hương bến nước mơ chan chứa bao tình.

Hàng nga vừa lên. nhìn qua khóm cây. Dưới ánh

mơ, khách du thuyền lòng đang đắm say. Hồn tràn nguồn

thơ trước cảnh Hương Bình. Tiếng đàn đâu

đây, văng theo chiều gió, vẩn vương xui lòng ngán ngơ...

Đưa từ xa xa, Tiếng ca trầm bổng. Thoáng nghe u

huyền mơ hồ. (Thuyền từ trời) Trên sông Hương.

Khách đắm say trong giấc mơ màng. Rồi bao năm sau.

Lòng ai. nhớ nhung. Những đêm mơ.

Nước ru thuyền nặng tình gió trắng.

Hồn theo giấc vầng. Vương muôn tiếng đàn.

Trở về

Nhạc và Lời : CHÂU KỲ

Về đây nhìn mây nước bơ vơ. Về

đây nhìn cây lá xác xơ. Về đây mong tìm bóng chiều

mơ, mong tìm mái tranh chờ mong tìm thấy người xưa... Về

đây buồn trông cánh chim bay. Về đây buồn nghe gió heo

may. Về đây đâu còn phút sum vầy, đâu còn thắm niềm

say lạnh lòng ngấm trời mây. Nơi xưa... ôi giờ đây nát

tan, dò vắng không người sang thôn xóm trông diều tàn. Xa

xa nghe tiếng chim kêu đàn, nghe suối reo bên

ngàn, dường như oán như than... Chiều nay buồn trông cánh chim

bay. Chiều nay buồn nghe gió heo may. Chiều nay đâu còn phút sum

vầy, đâu còn thắm niêm say lạnh lòng ngấm trời mây.

Lóm đêm

Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯỜNG

Boléro

Đường về canh thâu Đêm khuya ngổ sâu như

không màu qua phen vênh có bao mái dàu

hắt hiu vàng ánh điện câu. Đường dài không bóng

Xa nghe tiếng ai ru mơ màng Mưa rơi rơi xóa lối

Đêm tha hương ai vọng trông Đêm có liêu chinh phụ

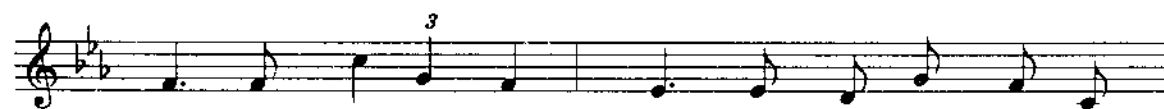
mong. Đêm bao canh mưa âm thầm theo gió về khuya cơn

mộng hẹn mai ánh xuân nồng Cho nên đêm còn dậy

hương để diu bước chân ai trên đường

để nhìn xóm khuya không buồn vì người biết mang tình

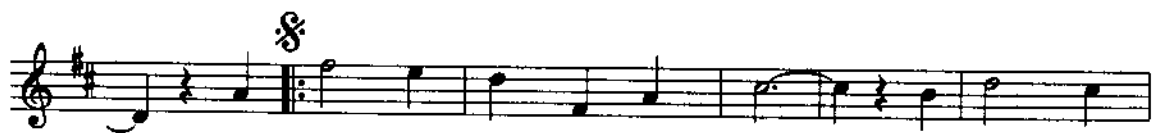
thương. Đường về canh.

Xuân và tuổi trẻ

(1949)

Nhạc và lời: LA HỐI - THẾ LỮ

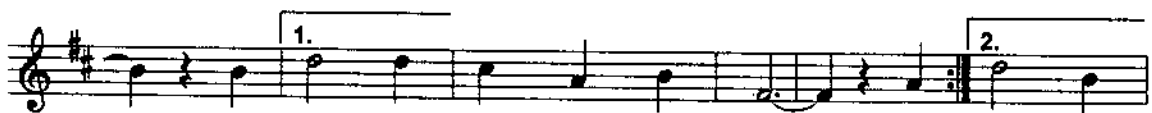
VALSE MODERATO

Ngày thắm tươi bên đời xuân mới. Lòng đắm say

bao nguồn vui sống. Xuân về với ngàn hoa tươi sáng.

Ta muốn hái muôn ngàn đóa hồng. Ngày...

muốn luôn

al coda

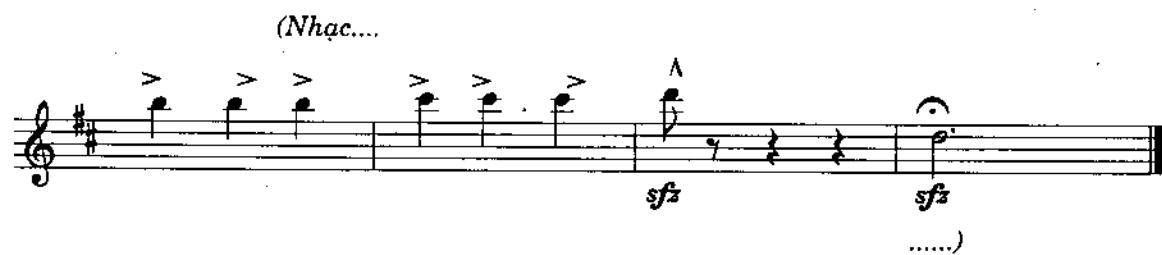
luôn cười với hoa. Xuân thắm tươi én tung bay cao tít
trời. Vui sướng đi cao tiếng ca mừng vui reo. Đừng để
lòng thốn thức tình mê đắm. Ta trẻ vui Ta trẻ
vui đời xuân thắm tươi. Xuân thắm tươi
Vui sướng đi cho đời tươi sáng. Vui sướng đi cho
lòng thêm tươi. Ta hát ca đón mừng xuân mới.
Ta hát ca cho lòng thêm hăng hái. Hát vang lên
đời ta thắm tươi. Tết xuân huy hoàng muôn sắc

hoa. Tiết xuân êm đềm muôn tiếng ca.

Hát vang hòa lòng thêm hăng ca. Xuân tung bùng. Ngày...

MỤC LỤC

"100 CA KHÚC TIỀN CHIẾN"

1. Ai lên xứ hoa đào <i>Nhạc và lời: HOÀNG NGUYÊN</i>	5	12. Bóng chiều xưa <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC MINH TRANG</i>	36
2. Ai về sông Tương <i>Nhạc và lời: THÔNG ĐẠT</i>	8	13. Buồn tàn thu <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i>	38
3. Anh còn cây đàn <i>Nhạc và lời: CANH THÂN</i>	11	14. Bướm hoa <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i>	40
4. Bánh xe lãng tử <i>Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG</i>	14	15. Cánh hoa xưa <i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i>	43
5. Bến đàn xuân <i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i>	16	16. Chiếc lá cuối cùng <i>Nhạc và lời: TUẤN KHANH</i>	46
6. Bài thơ hoa đào <i>Nhạc và lời: HOÀNG NGUYÊN</i>	18	17. Chiều <i>Thơ: HỒ DZẾNH Nhạc: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i>	48
7. Bẽ bàng <i>Nhạc và lời: LÊ YÊN - VĂN CHUNG</i>	21	18. Chiều tím <i>Nhạc và lời: ĐAN THỌ - ĐÌNH HÙNG</i>	50
8. Bóng trắng xưa <i>Nhạc: HOÀNG TRỌNG Lời: QUỐC BẢO</i>	24	19. Chiều tha hương <i>Nhạc: HOÀNG TRỌNG Lời: QUÁCH ĐÀM</i>	52
9. Biệt ly <i>Nhạc và lời: DZOÀN MẪN</i>	28	20. Chiều vàng <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN KHÁNH</i>	55
10. Bức họa đồng quê <i>Nhạc và lời: VĂN PHỤNG</i>	30	21. Chị Hằng <i>Nhạc: MINH KÝ Lời: MỘNG LAN</i>	58
11. Bóng chiều tà <i>Nhạc và lời: NHẬT BẰNG</i>	34		

22. Chùa Hương	60	36. Đêm thu	92
<i>Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ</i>		<i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i>	
23. Chuyển bến	62	37. Em đến thăm anh một chiều mưa	94
<i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i>		<i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i>	
24. Cô hàng nước	64	38. Em tôi	96
<i>Nhạc và lời: VŨ MINH</i>		<i>Nhạc và lời: LÊ TRẠCH LỰU</i>	
25. Cô lái đò	66	39. Gái xuân	98
<i>Thơ: NGUYỄN BÌNH</i>		<i>Nhạc và lời: TỬ VŨ</i>	
<i>Nhạc: NGUYỄN ĐÌNH PHÚC</i>		40. Giáo đường im bóng	100
26. Cô hàng cà phê	68	<i>Nhạc và lời: NGUYỄN THIÊN TƠ</i>	
<i>Nhạc và lời: CANH THÂN</i>		41. Giọt mưa thu	102
27. Cô láng giềng	71	<i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i>	
<i>Nhạc và lời: HOÀNG QUÝ</i>		42. Gió xa khơi	104
28. Con thuyền không bến	74	<i>Nhạc và lời: DZOÃN MÃN</i>	
<i>Nhạc và lời: ĐẶNG THẾ PHONG</i>		43. Gửi gió cho mây ngàn bay	106
29. Cung đàn xưa	76	<i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i>	
<i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i>			
30. Dư âm	79	44. Hồ than thở	108
<i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN TÝ</i>		<i>Nhạc: NGUYỄN HIỀN</i>	
31. Dừng bước giang hồ	82	<i>Lời: HÀ DZŨNG</i>	
<i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i>		45. Hồn vọng phu I	110
32. Đàn bao tuổi rồi	84	<i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i>	
<i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i>		46. Hồn vọng phu II	112
33. Đàn chim việt	86	<i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i>	
<i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i>		47. Hồn vọng phu III	115
34. Đêm tàn bến Ngự	88	<i>Nhạc và lời: LÊ THƯƠNG</i>	
<i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i>		48. Hương tình	118
35. Đêm đông	90	<i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i>	
<i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i>		49. Làng tôi	120
		<i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i>	

50. Làng tôi	64. Ngày mùa
<i>Nhạc và lời: CHUNG QUÂN</i> 122	<i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 150
51. Lá đổ muôn chiều	65. Ngọc Lan
<i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 124	<i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i> 152
52. Lá thư	66. Nguyệt cầm
<i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 126	<i>Nhạc và lời: CUNG TIẾN</i> 154
53. Lời hẹn xưa	67. Nhấn mây
<i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i> 128	<i>Nhạc và lời: XUÂN TIÊN</i> 158
54. Lúa vàng	68. Ngày về
<i>Nhạc và lời: MẶC HY</i> 130	<i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 160
55. Lời người ra đi	69. Nhạc sầu tương tư
<i>Nhạc và lời: TRẦN HOÀN</i> 132	<i>Nhạc và lời: HOÀNG TRỌNG</i> 162
56. Màu thời gian	70. Nhớ rừng hoang
<i>Nhạc và lời: NGUYỄN XUÂN KHOÁT</i> 134	<i>Nhạc và lời: TRỌNG KHƯƠNG</i> 164
57. Mơ hoa	71. Nụ cười sơn cước
<i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 136	<i>Nhạc và lời: TÔ HẢI</i> 166
58. Mơ khúc tương phùng	72. Quê hương
<i>Nhạc và lời: LAM MINH</i> 138	<i>Nhạc và lời: HOÀNG GIÁC</i> 168
59. Mưa rơi	73. Tình Quê hương
<i>Nhạc và lời: ỨNG LANG - CHÂU KỲ</i> 140	<i>Nhạc và lời: TRỌNG BẰNG</i> 170
60. Mộng chiều xuân	74. Ông lái đò
<i>Nhạc và lời: NGỌC BÍCH</i> 142	<i>Nhạc và lời: HIẾU NGHĨA</i> 172
61. Mộng dưới hoa	75. Sơn nữ ca
<i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 144	<i>Nhạc và lời: TRẦN HOÀN</i> 175
62. Mùa đông binh sĩ	76. Suối mơ
<i>Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỂU</i> 146	<i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 178
63. Nắng chiều	77. Tạ từ
<i>Nhạc và lời: LÊ TRỌNG NGUYỄN</i> 148	<i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i> 180
	78. Tà áo xanh
	<i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 182

79. Thiếu phụ Nam Xương <i>Nhạc và lời: THẨM OÁNH</i> 185	90. Tình quê hương <i>Nhạc và lời: VIỆT LANG</i> 216
80. Thiên thai <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 190	91. Trăng mờ bên suối <i>Nhạc và lời: LÊ MỘNG NGUYÊN</i> 218
81. Thu quyến rũ <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 194	92. Trăng sáng vườn chè <i>Nhạc: VĂN PHỤNG</i> <i>Lời: NGUYỄN BÌNH</i> 220
82. Thu vàng <i>Nhạc và lời: CUNG TIẾN</i> 196	93. Trầu cau <i>Nhạc và lời: PHAN HUỲNH ĐIỀU</i> 222
83. Tiếng chuông chiều thu <i>Nhạc và lời: TÔ VŨ</i> 198	94. Trăng sơn cước <i>Nhạc: VĂN PHỤNG</i> <i>Lời: VĂN KHÔI</i> 225
84. Tiếng dân chài <i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 201	95. Trách người đi <i>Nhạc và lời: ĐAN TRƯỜNG</i> 228
85. Tiếng thời gian <i>Nhạc và lời: LÂM TUYẾN - DẠ CHUNG</i> 204	96. Trương Chi <i>Nhạc và lời: VĂN CAO</i> 230
86. Tiếng xưa <i>Nhạc và lời: DƯƠNG THIỆU TƯỚC</i> 206	97. Trên sông Hương <i>Nhạc và lời: NGUYỄN VĂN THƯƠNG</i> 234
87. Tiếng còi trong sương đêm <i>Nhạc và lời: LÊ TRỰC</i> 208	98. Trở về <i>Nhạc và lời: CHÂU KỲ</i> 236
88. Tình ca <i>Nhạc và lời: HOÀNG VIỆT</i> 211	99. Xóm đêm <i>Nhạc và lời: PHẠM ĐÌNH CHƯƠNG</i> 238
89. Tình nghệ sĩ <i>Nhạc và lời: ĐOÀN CHUẨN - TỬ LINH</i> 214	100. Xuân và tuổi trẻ <i>Nhạc và lời: LA HỐI - THẾ LŨ</i> 241

Vì điều kiện khách quan nên chúng tôi không thể liên hệ trực tiếp với tất cả các nhạc sĩ hoặc gia đình các tác giả có bài in trong tập nhạc này. Xin trân trọng kính mời quý vị vui lòng liên hệ với Nhà sách Văn Nghệ (172 Đinh Tiên Hoàng - P. Đa Kao - Quận 1 - TP. HCM) để chúng tôi có thể thực hiện nghĩa vụ của mình đối với các nhạc sĩ hoặc gia đình.

Xin chân thành cảm ơn.

TUYỂN TẬP 100 CẢ KHÚC TIỀN CHIẾN

Nơi phát hành :
CÔNG TY TNHH BÚT VIỆT
NHÀ SÁCH VĂN NGHỆ

172 Đinh Tiên Hoàng, Q.1, TP.HCM - ĐT: 8201686

Email: v-nghe@hcm.fpt.vn

Giá: 50.000đ